

К-По2 број 4/2017

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 12.12.2022. ГОДИНЕ**

Председник већа:

Отварам претрес у предмету Вишег суда у Београду против Лукић Гојка и осталих, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО 1/15.

Присутни су заменик тужиоца Василије Сераглић јел` тако и стручни саветници Виторовић Миољуб и Новак Вучо.

Пуномоћник Марина Кљаић.

Браниоци Дозет, Перовић, Санковић и колега Нинић?

Адвокат Ђорђе Дозет: Колега Нинић ће стићи сваки час.

Председник већа: Е добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Док се не појави ја ћу да га мењам.

Председник већа: Добро, хвала Вам. И окривљени Липовац, Ђекић, Гојко Лукић и Васиљевић. Кажите. А само се јављате, добро.

Ту је у заседању како сте и тражили члан судско-психијатријског одбора психолог. Да ли можете да дођете?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
ИСПИТИВАЊЕ ВЕШТАКА**

Члана судско-психијатријског одбора. И само да констатујем да су ту Ђурић доктор, значи стручни саветник одбране и ког беше браниоца, свих?

Адвокат Ђорђе Дозет: Липовац.

Председник већа: Липовац добро и извините не знам Ваше име.

Стручни саветник тужилаштва, Снежана Ђорђевић: Ђорђевић Снежана.

Председник већа: Ђорђевић Снежана психијатар, стручни саветник из тужилаштва. Реците ми молим Вас Ваше име, презиме, име оца, годину рођења и место рођења?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Јасмина Баришић, Војин, 1959-те у Београду рођена.

Председник већа: Добро. Ви сте дипломирани психолог или доктор како се то?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи ја сам доктор медицинских наука, специјалиста медицинске психологије, виши научни сарадник на Медицинском факултету.

Председник већа: Добро. Да ли сте члан судско...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Члан Комисије за специјалист...

Председник већа: Да ли сте на списку сталних судских вештака?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да.

Председник већа: Е добро. Значи, онда Вас подсећам да сте дужни да налаз и мишљење дате по најбољем знању и по правилима струке и подсећам Вас на заклетву коју сте положили, па пре свега нам реците да ли сте члан судско-психијатријског одбора? Да ли сте прегледали сведока Митрашина Глишића? Шта сте закључили? Онако најкраће. И да ли остајете код тог што сте закључили онако како судско-психијатријски одбор?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ја сам члан судско-психијатријског одбора по позиву, зато што психолог се увек придружује како да кажем судско-психијатријском односно одбору који сачињавају неуролози и психијатри и како да кажем значи дужи низ година учествујем у раду исто судско-психијатријског одбора и судско-медицинског одбора по позиву. То су два одбора при Медицинском факултету.

Председник већа: Добро, да ли остајете код овог налаза који сте дали?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да, остајем код налаза које сам дала и који при нашем како да кажем заједничком налазу, састављеног од чланова комисије.

Председник већа: Нешто посебно да нам кажете или да?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па немам ништа посебно да додам. Све ово што је како да кажем већ речено или изнето остајем при томе, да.

Председник већа: Добро. Онда ћемо одбрана је предложила да Вас испита па онда да кренемо на то.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Ви сте на страници 15 пасус два налаза и мишљења психолога текст започели са психолошко испитивање реализовано 08.10-ог примењена је селективна и прилагођена психодијагностичка тестуална батерија и тако даље, па нам можете објаснити, дакле разумљивим за нас лаике речима шта то значи примењена је селективна и прилагођена психодијагностичка тестуална батерија?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То, као то предавање, или Закон о психолошкој делатности које овај како да кажем одлука која ће психодијагностичка техника односно тестови бити употребљени је овај је у зависности од задатка који се даје психологу. Значи у зависности од задатка, овде је била процена значи процесне способности и у зависности од самог стања испитаника. Значи не можете неком ко је неписмен и тако даље или ко не чита да дате неке тестове. Значи мора бити прилагођена, прилагођена задатку и прилагођена такође испитанику. То је опште правило значи психолошке службе и у Закону о психолошкој делатности.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је тај закон и та правила овај се односе на све вештаке или само на судско-психијатријске?

Судски вештак др Јасмина Баришић: На све вештаке. Значи то су како да кажем, као што Ви имате закон, мислим не разумем се баш тако у права, али се разумем како да кажем у ове законске одредбе о психолошкој делатности.

Адвокат Ђорђе Дозет: С обзиром да сте Ви у, и у свом овом делу налаза констатовали шта је неко други који је учествовао, односно такође поступао по наредбама суда, дакле ја не бих сада уводио садржајно шта је ту написано.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Претпостављам да је и за те друге вредила су иста правила и исти закон као и за Вас?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако је, тако је.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли нам можете објаснити у чему се методолошки дакле не садржајно разликује Ваше тестирање од Ваших колега који су претходно поступали по наредбама суда?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па методолошки и процедурално се не разликује. Значи по Закону о психолошкој делатности се не разликује. Значи Ви имате клиничке, сад ја могу да Вам држим предавање како се ради тестирање и како се примењује психодијагностичка батерија, али значи по налогу суда добије се задатак. Да би се тај задатак спровео, значи онда овај имамо два или три дела. Постоји форензичка психологија ако Вам је то познато и ту је како да кажем једна јако развијена овај грана сада и овај у свету чак на пример бројна овај вештачења раде само психолози. Е сада, три ствари су ту у питању. Клинички маркери, значи оно што добијате, онда преглед медицинске документације и тестовни маркери. Значи на

основу увида у та три сегмента ми дајемо закључак, односно ја дајем закључак и односно ми приликом одбора усаглашавамо своје мишљење тако да значи имамо три сегмента који су од значаја у давању закључка и резимеа и овај самог психолошког налаза.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако сам разумео...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи увидом у медицинску документацију да поновим овај клинички маркери оно што добијемо, анамнезу и тако даље и тестовни маркери и на основу значи тих сегмената пишем закључак.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако сам разумео Ваш одговор, јел моје питање је било у чему се методолошки разликују од Ваших претходника, Ваш одговор је не разликују се ни у чему.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Битно, да. Не разликују се битно, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Од чега онда зависи овај то какав ће закључак бити?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па слушајте закључак зависи значи од тренутног стања, на пример испитаника ако сте Ви некога тестирали пре десет година као на пример било ког од нас да је отишао на преглед или ЦТ пре десет година и сад, резултати ће вероватно да буду другачији, да. Али то ће наравно да се индивидуално интерпретира у складу са персоналним одликама, са примарним потенцијалима разумете и онда дајете закључак . Наравно судско вештачење, има људи који долазе и пишу судска вештачења и нису почетници, значи имају искуство и стоје иза својих налаза и мишљења. На пример, ово да када би неко интерпретирао почетник или завршен студент психологије разумете вероватно би била другачија интерпретација, да. Али ми сада говоримо о експертном овај вештачењу форензичког психолога, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је могуће да се онда у року од мање од годину дана.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Налаз психолога по истој методологији, по истим поступцима драстично разликује?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ајде кажите ми, шта је ту драстична разлика? Ја то нисам приметила.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја, судија ја сам поставио питање мислим...

Председник већа: Добро, ово је одговор, ово је начин.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ја нисам приметила.

Председник већа: Каже нисам приметила.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нисте приметили разлику?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Битну разлику не. Свуда је закључак исти.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је, пошто је овде Ви нисте били прошли пут, била је, био је секретар комисије. На питање Ваше колегинице, односно вештака такође о конкретном мишљењу које је један од вештака претходно навео.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: А у Вашем налазу тога нема. Како можемо то да објаснимо?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па пише конкретно. Овај, ајде да одржимо. Могу да одговорим на питање? Добро, извињавам се.

Председник већа: Може, можете.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Овај, некако смо ушли у интеракцију овај. Овако, што би се рекло мишљења, значи мишљење је, пошто сте започели ту тему ја морам да Вам дам онда и основе шта је мишљење. Значи мишљење је спознајни процес у виђању односа. Значи мишљење је овај, постоје различити нивои мишљења. Постоји на пример конкретно мишљење, постоји функционално мишљење, постоје апстрактна мишљења. Када је у питању испитаник, значи који базично има ниже интелектуалне способности, значи испод просечне, тешко мерљиво овде, али на основу, ја ћу Вам после објаснити како се процесује интелектуална способност и ако сте заинтересовани да слушате. Значи његове интелектуалне способности сад само да се, почели смо да причамо о мишљењу и разликама ево извињавам се. Значи оно што он тестовно исказује то је конкретно мишљење. Што је логично с обзиром како да кажем, а испод просечне на едукативну запуштеност и на афективну депривацију коју је он имао првих седам година живота. Е, али на понашајном плану и ако анализирате сегмент значи његовог досадашњег живота онда видите да је код њега заступљено функционално мишљење. Функционално мишљење није одлика ментално заосталих особа. Значи подразумева најмање испод просечних или до доњег просека. Функционално мишљење јел треба да дефинишем шта је функционално мишљење или не?

Председник већа: Па, не знам. Добро ајде краће молим Вас.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи функционално мишљење је кад Ви имате једно усвојено понашање које можете да примењујете у различитим сегментима. Ево на пример једноставно. Наш сведок је овај вешт у неким како да кажем обрасцима понашања, на пример у кувању. Ако би била ментална заосталост и ако не би имао функционално мишљење онда би он кувао само пасуљ на пример, али његов репертоар кувања је много већи што значи да примењује функционално исти образац понашања у више сегмената. Такође на пример то видите значи у сваком његовом практичном сегменту живота. Значи ујутру како да кажем обављање различитих хигијенских навика. Ако би била деменција или ментална нека значајнија

оштећења когнитивна онда би он вероватно се сегмент се само условио на пример на један део хигијене. Значи он има развијено функционално мишљење. Апстрактна сегментност се појављује чак и код нас, али то је само у домену социјалног наученог знања, на пример у оквиру неких пословица. На пример он је неке пословице интерпретирао што говори да су то како да кажем, зрнца неког апстрактног мада он реално то не поседује, али кажем конкретно и функционално мишљење поседује. Што је довољно за једно како да кажем усклађено функционисање у складу са његовим пореклом, одрастањем, едукативним нивоом и тако.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је уопште било могуће утврдити његов процент интелигенције или како то кажу IQ, нумерички?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не прецизно, не. Зато што је неписмен па не може да одговори на неке захтеве, али ако узмемо мислим да овај да сам ја инструктор и едукатор и тако даље овај што се тиче мислим специјализације и процене интелигенције и осталих сегмената личности, значи Ви узмете скраћену батерију тестова, то постоји у свим уџбеницима и сви специјализанти то полажу разумете код мене и онда на основу тога Ви орјентационо некога ставите у категорију. Значи не можете да кажете IQ 111 или 110 или 90, или 70, али га ставите у категорију. Имате значи просечну, испод просечну, физиолошка тупост и онда ментална заосталост. Он нема на понашајном и на како да кажем на тестуалном плану значи не може да се говори да се ради о менталној заосталости што је како да кажем овај суд о свим вештачењима до сада наведено. Значи да се не ради о трајном или привременом душевном обољењу, нити се ради о менталној заосталости. Имамо човека симплификованих, једноставне структуре које овај релативно оскудних испод просечних потенцијала који актуелно како да кажем веома добро социјално функционише и успео је да овлада бројним вештинама и зато како да кажем има функционално мишљење и који нема оштећења памћења. Посебно оштећење памћења за важне, битне и значајне. Сви ми имамо како да кажем, ако гледамо дугорочно памћење не можемо баш свих сегмената да се сетимо, али оно што је од важности што је битно, а посебно трауматски то је нешто што остаје и чега се како да кажем сви сећамо. А то се зове епизодичко памћење.

Адвокат Ђорђе Дозет: А да ли сте имали прилику кроз то епизодичко утврђивање тог епизодичког памћења читате и његове исказе?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Јесте, јесам, јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: И јесте утврдили овај да је тај, то његово сећање то епизодично константно или варира?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Доследно са мањим како да кажем, ако би било, како да кажем баш идентично, мада није способан да научи толко песмицу и да је репродукује било ко, то овај, тако да евентуално неке мање како да кажем измене не ремете битно сам исказ, не ремете битно, да.

Председник већа: Добар дан. Значи адвокат Нинић у 09,52.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, можете нам рећи колико сте Ви његових исказа тих прочитали?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па прочитала сам оно што сам добила документације. Значи имамо 2014-те јел тако, имамо тужилаштво 2015., имамо 2020., имамо 2022. и ово сада коме сам присуствовала. Ја мислим да је...

Адвокат Ђорђе Дозет: И Ви нисте пронашли битнији разлика у тим исказима?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Битно не. Битно. Шта је битно? Ево.

Адвокат Ђорђе Дозет: То шта је битно за Вас?

Судски вештак др Јасмина Баришић: За мене овде нисам нашла да је нешто значајно битно одступа од исказа, што говори да је у протоку времена, због чега ја наводим ово претходно исто вештачење, не зато да бих ја се позивала на њих или тумачила, то није мој посао, ја не тумачим туђе налазе и тако даље. Хоћу само да укажем на то да је епизодичко памћење, значи мишљење и изјава да не одступа значајно у протоку времена, а одступање значајно у протоку времена би указивало да се ради о пропадању когнитивног функционисања и елементима деменције, значи ако не одступа то Вам је један клинички маркер да се не региструју значајније органицетерне или дементне промене и тако даље. За сада, значи актуелно по овим проценама које смо ми урадили сведок је способан да да исказ.

Адвокат Ђорђе Дозет: Значи за Вас, за Вас не постоји разлика у исказу у коме...

Председник већа: Али не може вештак да оцењује исказ.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, не говори сад...

Председник већа: Како може вештак да оцењује исказ?

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако дозволите да поставим питање.

Председник већа: Да видимо, да, да, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, уколико једна особа за један те исти догађај у истом времену, у истом месту ставља различите људе у различитим исказима, јел то за Вас конзистентно мишљење или не?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па слушајте ево колко сам ја видела, а мислим нисам приметила да нешто ставља различита имена и како даље. Јесте Ви приметили? Јел то драматично одступа од целе, од свих?

Адвокат Ђорђе Дозет: Наравно, наравно.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ајде молим Вас обновите ми сећање. Пошто мислим имена у овом сегменту.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нећемо да улазимо у исказ. Ја Вас као психолога питам.

Председник већа: Да, да он теоријски овако пита.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да орјентационо нисам, значи да нисам приметила, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нисте приметили гледајући нешто друго?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Нисам приметила и мислим да то није од значаја, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли можете да се изјасните с обзиром на личност овог сведока, на начин како сте га Ви проценили. Колико је подложен утицајима са стране других особа, других мишљења?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Мислите сугестибилност.

Адвокат Ђорђе Дозет: Управо то.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да, сугестибилност овде није, овде је у питању како пре бих, као што видите значи сугестибилан није, он је пре био овај адаптиран. Значи проценила сам га као адаптираног. Значи да овај што му се каже овај има свој кодекс и свој неки морални како да кажем овај листу значи ако му се каже да треба да, да кува да буде затворен, да чисти, да ово да оно и тако даље, да треба, мислим он је све адаптирано извршавао, али не сугестибилност не би овом случају доводила конекст већ адаптибилност. Значи послушност. Као што му је отац рекао мораш увек да говориш истину када је имао не знам колко, па је он то запамтио са својих десет и не знам колко година. Е тако је овај значи, то се зове ригидност, адаптибилност, али не сугестибилност. Пошто сугестибилност би подразумевала да од бројих различитих особа да могу да упливишу на нечије понашање, а овде имамо значајне особе и ставове који како да кажем он доследно следи. Тако да бих то другачије дефинисала.

Адвокат Ђорђе Дозет: Осим оца да ли онда већ кад сте поменули, ја нисам мислио да ћу ићи толико далеко, али осим оца да ли још нека особа у његовом животу постоји по чијем би он овај, по чијим правилима би он поступао, понашао се?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па слушајте породично устројство и тако даље, како да кажем неки основи моралности потичу из породице. Тако да овај, неке друге особе су исто биле од значаја, али нека база како да кажем моралних оквира је породична ствар, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Колико на његово понашање, односно да ли сте уопште, да ли је могуће кроз Ваш део вештачења утврђивати да ли код њега постоји било какав страх егзистенцијални од стране који би потицао од стране неких трећих особа?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ехзистенцијални страх од стране трећих особа, не разумем од којих трећих особа мислите?

Адвокат Ђорђе Дозет: Па било кога са стране, ван његовог животног окружења?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Страх?

Адвокат Ђорђе Дозет: Страх.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па слушајте свака особа како да кажем ако је критична сигурно да има и неки страх.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, моје питање је било да ли сте Ви кроз вештачење своје утврдили да постоји код њега некакав страх од било кога?

Председник већа: Као нека доминантна црта или као мислим знате?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па не. Ништа нешто битно од, што је од значаја за ово вештачење и процену овај процесне способности.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли на ово што смо до сада чули на било који начин утиче односно на особу како сте Ви овде пронашли и описали, на његово понашање утиче алкохол?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Алкохол, с обзиром да значи да није заступљен дуги низ година и да се ради како да кажем о културолошком алкохолизму који је био везан за његово овај подручје и за ратне околности, где је мислим ја с обзиром да сам имала и тај посттрауматски остало већина војника или шта год овај се спашавала како да кажем алкохомом. Код њега то није баш било, а није у питању алкохолизам нека културолошко или како да кажем повремено опијање које није оставило овај ето, нема сегменте алкохолних промена.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли то...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ни у личности, ни у когницији која је како да кажем констатно овај на истом нивоу, а дал ће пропасти за пет, десет година то вероватно као код свих.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ми смо овде имали овај медицински картон у коме стоји алкохолизам и имали смо исказе сведока који су, који причају о његовом понашању управо под алкохомом односно један каже да је на дневном нивоу пио литру ракије, други сведок каже пио, опијао се, ваљао се и тако даље. Јел то онда културолошко пијанство?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па сад не знам мислим требало би све проценити, веродостојност исказа, да ли је то било како да кажем групно опијање или штагод.

Председник већа: И да ли можете да узмете тај исказ тог сведока као потпуно истинит и као релевантан податак који је значајан за вештачење или као неки исказ?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па не могу да, да. Не могу да узмем. Као исказ и само као смерницу.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала немам више питања за сада.

Председник већа: Хвала Вам. Остали браниоци?

Адвокат Новак Нинић: Добар дан, адвокат Новак Нинић.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Добар дан.

Адвокат Новак Нинић: Још једном ја се извињавам што касним данас.

Председник већа: Само изволите Ви са питањима.

Адвокат Новак Нинић: Хтео сам да упитам, с обзиром да констатујете да психолошки когнитивни статус није битно мењан у односу на претходне процене. Е сад што се тиче претходних процена Ваше колеге из Клинике „Лаза Лазаревић“ констатују код испитаника лакшу менталну заосталост, док Звезданка Савић Ваша колегиница тврди да нема менталне заосталости.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Лакша ментална заосталост у другом вештачењу.

Адвокат Новак Нинић: У другом вештачењу да.

Председник већа: Па не можемо Звезданку Савић кад она, кад она се...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Испод просечне, да.

Председник већа: Немојте на Звезданку Савић да се изјашњава уопште.

Адвокат Новак Нинић: Зато што кажете да није битно мењано у односу на претходне процене. Претходне процене се међусобно битно разликују, па ме сад занима.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Е онда да Вам објасним како се процењује когнитивно функционисање. Значи када процењујете неком IQ мислим имате симплификовану особу, имате испод просечне и тако даље. Оно што се тренутно добија је, то се зове интелектуална ефикасност. Тог дана неко је могао да има не знам, да буде болестан разумете? Или да буде деконцентрисан, да буде узнемирен и тако даље. И онда на пример ако су у питању како да кажем наши клинички или нормални пацијенти, онда на пример једног дана ми постигне IQ 110, а на пример за три недеље кад уђе у неку дестабилизацију, у депресију, или у аксиознодепресивно или психотично стање постигне 90 и онда ја кажем, базично се ради о особи изнад

просечних или допик просечних, актуелна ефикасност умањена по том и том типу. Ако Вам то нешто значи.

Адвокат Новак Нинић: Дакле, да ли то значи да је онда он био битно умањених способности услед неких, неких фактора кад су?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не, не битно умањених способности, то нису способности, то је ефикасност, тренутна ефикасност је једно, а базичне примарне способности су други појам.

Адвокат Новак Нинић: Како је релација те ефикасности на пример са његовом радном меморијом о којој се изјашњавао Ваш колега неуролог?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Радна меморија је друга ствар. Значи то нема везе са епизодичким памћењем. Памћење је једно, а меморија, радна меморија је друго. То је опсег радне меморије у моменту тестирања опсег разумете. Ако имамо некога ко је базично нижих интелектуалних потенцијала нормално је да ће опсег меморијски опсег увек бити како да кажем нижи од просека.

Адвокат Новак Нинић: Јер тим објашњењем о његовим проблемима са радном меморијом објашњено нам је зашто он различито исказује о неким истим чињеницама чак чињеницама битно везаним за његов лични живот типа године рођења и тако даље.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Добро.

Адвокат Новак Нинић: А како онда правимо везу са тиме што нам овде како је рекао колега Дозет, изјављује да овде неких лица има једном приликом у извршењу кривичнога дела, а другом приликом има неких нових лица и тако даље?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То не знам шта је рекао мислим, ја само пратим и анализирам податке које смо добили у вештачењу, да. Шта је сада рекао, то не могу, да.

Адвокат Новак Нинић: Добро, дакле ајте онда да Вас питам за даље. С обзиром да Ваше колеге у претходним вештачењима...

Председник већа: Рекли смо да тих вештачења нема и онда сада, сада предочавате нешто, а рекли смо да тих вештачења нема.

Адвокат Новак Нинић: Па да, али, али судски вештак каже да је психолошки и когнитивно па он није се битно мењао у односу на претходне процене, а претходне процене су једна другу, једна спрам друге у потпуној колизији.

Председник већа: Добро.

Адвокат Новак Нинић: Дакле, колеге из „Лазе Лазаревић“ кажу да је памћење и репродуковање редуковано, а...

Председник већа: Али ту немате мишљење, имате извештај, а немате мишљење у „Лази“, нема мишљење, нема налаза, нема закључак, али нема закључка.

Адвокат Новак Нинић: У реду, чињеницима, па онда просте чињенице које су, које су неки доктори утврђивали.

Председник већа: Нема закључка, значи само нађено, нађено.

Адвокат Новак Нинић: Па нађено. Рађене су некакве процене.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Можда сте закаснили па ћу Вам опет објаснити. Значи, имамо особу испод просечних и нижих, едукативно запуштenu. Значи неписмену, значи не можете да процените како да кажем, е сада имамо клиничке маркере, значи на понашајном плану како процењујем когницију, имамо тестовне маркере. Наравно на тестовним маркерима с обзиром на неписменост, с обзиром на невештост, с обзиром на немогућност да употребљава да ће тестовни маркери да буду нешто нижи од оно реалних, реалних или животних или понашајних или како год хоћете. Тако да значи, тренутно стање овај ефикасности, онда од како да кажем тестовних параметара који су увек тежи за такве особе. Зато ми веома како да кажем примерено или када тестирамо такву особу морамо да прилагодимо тестирање том, узимајући у обзир и потенцијале и неписменост и немогућност и тако даље. Значи, када исто читате мој налаз видећете да имате значи клиничке маркере и имате тестовне маркере. На тестовним маркерима нормално да особа која је тако да кажем лимитираних когнитивних способности да ће да има редуцију когнитивних функција, али то не значи оштећење, то не значи деменцију, то не значи психоорганички синдром. То морамо да разликујемо. Имамо пад, имамо снижење. Имамо дефицит, имамо оштећење, разумете? Имамо пропадање. То су све како да кажем овај степенице у процени когнитивног функционисања и нечег когнитивног статуса. Тако да се у том сегменту није значајније мењао налаз у последње две године, што сам ја само навела само због једне чињенице да значи у последњих, с обзиром да се региструје да последњих годину и по дана или годину дана има Паркинсонову болест. Значи Паркинсонова болест у последње две године то је била поента није условила значајније, није условила пропадање когнитивно нити пропадање на персоналном плану. На персоналном плану била би дезинхибиција, депресивно понашање и тако даље разумете? Агресивност, импулсивност што он нема. Значи његове персоналне одлике су остале исте у задњих годину и по дана од појаве неуролошке болести, а такође и когнитивно функционисање није измењено значајно у последњих годину и по дана. Значи он сада когнитивно функционише исто као пре две године када није дијагностиковано неуролошко обољење. Значи актуелно није регистровано пропадање по органском типу у односу на преморбидне или на способности од пре две године. То је поента, да.

Председник већа: Колега је закаснио, па је сад свеједно, морате да понављате.

Адвокат Новак Нинић: Онда ћу да Вас питам ово. С обзиром да је он једном приликом овде окарактерисан као неко ко се повинује, ко је заробљеник субкултуре, коме су други одговорни за његова дешавања у животу, другом приликом је на тесту егоперцепције утврђено да доминантно кроји причу о себи као некоме ко је успео

упркос свему и утврђени прегматизам живљења без пасивности и беспомоћности. А Ви опет кажете да је он хипергритиван.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Добро, Ви сада опет мене питате за претходна вештачења и за како да кажем процене неких особина које су, како да кажем, нису од значаја за овај случај и за процену посебних способности, процену посебних способности. Оно што је важно овде то је да је његова перцепција, опажање, памћење, говор очуван и епизодијско памћење. То је оно важно што...

Адвокат Новак Нинић: Је ли говор очуван и мисаони ток његов очуван?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Јесте, да није значи да очуван у довољној мери с обзиром на његове преморбидне потенцијале и с обзиром на његову едукацију и на овај како да кажем.

Адвокат Новак Нинић: И има циљну представу његову?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Има циљну представу, да.

Адвокат Новак Нинић: Добро.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи циљна представа, значи има неки задатак и он га извршава.

Адвокат Новак Нинић: Добро, онда ћу и Вас питати нешто што сам питао Вашег колегу психијатра. Ово су искази његови који су у документацији коју сте имали на увид и коју сте констатовали кроз налаз и мишљење. Митрашин Глишић каже: „Муслимани су бежали од четника, да нам није дошао ужички корпус, нас не би било, Муслимани нису били наоружани“.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не разумем питање

Председник већа: Чекајте, шта је то?

Адвокат Новак Нинић: Па, је ли то реченица која одражава један конзистентан мисаони ток, циљану представу има и ако има можда ћете нам објаснити шта ово значи.

Председник већа: Кажите ми, тужиоче, прво да видим шта Ви кажете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Обзиром да је та реченица извучена из контекста јер у налазу и мишљењу стоји три тачке. Значи, треба цео контекст да се узме у обзир али и да се сагледа, мислим да је то тенденциозано извлачење из контекста.

Адвокат Новак Нинић: Хоћете одговорити молим Вас, на основу ове реченице и следеће, су лекара из „Лазе Лазаревић“ који су ипак стручни у ономе што раде, утврдили да он не може да губи циљану представу и да је неконзистентан у исказима.

Председник већа: Ево овако, колега. Одбија се, не можете одговорити из два разлога. Прво, а први разлог због кога Вам се обраћам је то што сте ме прекинули. Ја Вас не прекидам. И то се једноставно не ради. Први разлог је што налаз и мишљење вештака комисије из „Лазе Лазаревића“ не постоји, закључка нема. Они враћају свој извештај о прегледу и кажу, ми не можемо да дамо налаз. Тако да тако нешто нећемо предочавати. А овако нешто поготову вештаку да се изјасни о неком исказу који је извучен из контекста и који су неки други људи у нечему у неком том прегледу извукли. Значи ово што вештак може да се изјасни, то је оно што је радила, што је прегледала, како она, тако и овај Судско-психијатријски одбор.

Адвокат Новак Нинић: Опростите судија, али то су докази које сте Ви доставили вештаку.

Председник већа: Јесам, наравно, све што је било у предмету.

Адвокат Новак Нинић: Дакле, то је некакад доказ, сигурно нисте доставили нешто што није доказ. Мада се и ту не бих сложио, извињавам се сада, не бих за нешто што сте доставили, мислим да није доказ и није требало да буде доказ.

Председник већа: Ја Вам одбијам, ево одбијам да се изјасни.

Адвокат Новак Нинић: Добро. Кажите ми, молим Вас...

Председник већа: Доставила сам и одбијам.

Адвокат Новак Нинић: Молим Вас, што се тиче кажете не региструју се сумануте идеје. Шта то значи фактички?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То значи да није заступљена психотична симптоматологија, да је актуелно очуван тест реалности што Вам пише у закључку, да не постоје параметри.

Адвокат Новак Нинић: Како би се она манифестовала, како да је препознамо?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па психотично понашање, дезорганизовано понашање, агресивно, неувиђавно, некритично, разумете, са бројним неповезаним и суманутим идејама, на пример, да повеже Вас или некога значи на основу тога како се ко креће, па повезује да је угрожен и тако даље. Значи, током анализе одрастања, његовог картона, овај медицинског и остало и на основу нашег вештачења, значи не испољава, то Вам пише у закључку, знакове привременог или трајног душевног обољења, нити менталне заосталости. То значи да нема онда ни суманутих садржаја, нити психотичне садржаје, значи све је како да кажем у оквиру реалности, критичан, увиђајан у реалност.

Адвокат Новак Нинић: А је ли реално када он исказује да плашио се Муслимана, ио дану их нигде нема, сакрију се у шуму, а ноћу спавају у својим кућама. Кога се и због чега плаши?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, приговор.

Председник већа: Какав је сада то...

Адвокат Новак Нинић: Ово је сада моје питање на нешто што је сведок овде одговорио.

Председник већа: Да ли је реално да се плаши супротне стране у рату од оне којој припада?

Адвокат Новак Нинић: Ја сам питао да ли кроз овакав његов исказ да ли је ово реално јер мени делује сумануто? Па Вас зато питам.

Председник већа: Не, не, то немојте одговарати, ево питање је, да ли је реално да се плаши супротне стране у рату?

Адвокат Новак Нинић: Не, није то питање. Питање је, да ли је реално да се плаши некога кога нигде нема и крије се по шуми а увече спава у својој кући, је ли реално да се плаши неког таквог?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, слушајте, у ратним условима ...

Председник већа: Да, ја не знам уопште какво је то....

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да, није сумануто, да.

Адвокат Новак Нинић: Није сумануто?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Није, није.

Адвокат Новак Нинић: Добро.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не, само је опрезно, опрезно значи, имате. ...

Адвокат Новак Нинић: А је ли од утицаја на његов когнитивни статус чињеница да је на пример тамо крајем двадесете утврђено да уме да гледа у сат и да може да утврди шта му казаљке показују, а неких годину и три месеца касније, не уме више да гледа у сат? Је ли то нешто што може потенцијално да покаже на промену његовог когнитивног статуса?

Председник већа: Јел` сте Ви проверавали да ли он зна колико је сати, да то прочита?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Мислим ми имамо само изјаву да зна.

Председник већа: Ви имате изјаву да зна?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да прочита, да, колико је сати, да.

Адвокат Новак Нинић: И Ви њему за то верујете да он зна колико је сати?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, кад погледа вероватно зна.

Адвокат Новак Нинић: А носи ли сат?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не знам, имао је тренерку дугу, али то није од значаја за ову моју констатацију.

Адвокат Новак Нинић: Па, да ли би било од значаја ако би некако утврдили да је он у року од годину дана изгубио могућност да утврди колико је сати?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ако Ви утврдите или ако, онда би могли да размишљамо. Али то је само један минимални сегмент, разумете. Значи, ми морамо да узмемо у обзир, значи бројне сегменте, јер когнитивно функционисање је овај посебно значи процесна способност је интегративна функција, интегративна, значи не зависи од сегмента једног или од једног како да кажем, несећања или једног заборав. Ви имате интеграцију у више когнитивних функција, основних когнитивних функција. Значи, имамо опажање, рекла сам, имамо говор, имамо памћење и тако даље. Значи, то није оштећено.

Адвокат Новак Нинић: Добро, не причам о сећању или несећању, гледате и на сат, није баш потребна некаква меморија.

Председник већа: Добро, завршили смо са тим сатом, колега. Значи, не можемо да вртимо једно питање на десет начина и једанаести пут да евентуално добијемо одговор који Вам се можда свиђа, можда не.

Адвокат Новак Нинић: Што се тиче овог теста реалности, хтео бих да Вас питам, има ли Ваш испитаник, овде наш сведок, Ваше колеге су утврдиле да он семантички зна шта је јавни тужилац и тако даље. Има ли он могућност да схвати, може ли да схвати чиме се бави јавни тужилац, које су му надлежности и остало?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Семантичко памћење је како да кажем, то Вам је као фонд већ којим неко влада. он влада фондом који је задовољавајући за његов едукативни ниво и за специфичност развоја, да.

Адвокат Новак Нинић: Везано за реалност, може ли он садржински да разуме чиме се бави колега Сератлић на пример?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Питање од стране вештака неуролога професора који је врсни неуролог и који најбоље може да процењује, тако да мисли да је он тада одговорио и нема потребе да ја одговорам у име професора Миловановића.

Адвокат Новак Нинић: Питам Вас за тест реалности који сте Ви радили?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Очуван да, очуван, да, тест реалности је очуван.

Адвокат Новак Нинић: Очуван?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да, то значи да није психотичан.

Адвокат Новак Нинић: Није психотичан?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако је.

Адвокат Новак Нинић: С обзиром да је он критичном приликом уклонио трагове кривичнога дела да ли може да схвати када му неко каже да је он извршио кривично дело?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Када би му рекли, сигурно би схватио, вероватно, али нисам га питала. Питајте га Ви, не знам.

Адвокат Новак Нинић: Добро, добро, питам. Када би му неко то рекао, он би то схватио?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не знам, не могу да предвиђам, ја овде нисам у функцији да предвиђам шта би било кад би било, него да само одговорим на овај ето ова питања.

Адвокат Новак Нинић: Знате зашто Вас питам, зато што он овде исказује како ће се ишчупати то је њгово и ја отпочетка имам питање од чега се да кажемо „чупа“ сведок кога нико не гони.

Председник већа: Боже, па немојте то одговарати.

Адвокат Новак Нинић: Сада ме занима, да ли је његова склоност према избегавајујћем и хиперадаптивним понашајним обрасцима подобно тле да искаже било шта против било кога не би ли себе сачувао кривичног прогона?

Председник већа: Полако, полако.

Судски вештак др Јасмина Баришић: То је већ пројекција, да, то је већ пројекција, то је већ тумачење које је ван контекста.

Адвокат Новак Нинић: Питам Вас.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, кажем, не може да се одговори. То је тумачење Ваше пројекције, значи овај и није то једначена један је један, да.

Адвокат Новак Нинић: А јел могу да Вас питам, на пример, за неке ствари које су заправо битне биле овај, а верујем да су на ратишту биле свакако битне сваком мушкарцу, поготову ако трпи страх какав кажете да је оправдано трпео Митрашин, како објашњавамо то што је он на пример у Сарајеву тврдио да где је саслушаван као сведок, нема право, није имао право да носи оружје јер су Срби страховали да би то оружје продао Муслиманима. А онда овде у Београду тврди да је дужио пушку и да је био регуларан војник, барем у неким'деловима својих исказа.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Опет сад то је питање...

Председник већа: Одбијам, не можете да одговарате да оцењујете разлику у исказима.

Адвокат Новак Нинић: Мене занима каква је личност сведока који мења исказ у битним чињеницама?

Председник већа: Он даје, може такво питање да буде, а не ово је ли рекао ово, је ли рекао оно. Да ли ако се о битним чињеницама изјашњава другачије, да ли то нешто значи каква је, шта сте питали, каква је то?

Адвокат Новак Нинић: О каквој се личности ради, јер уколико он о битним чињеницама...

Председник већа: То је теоријски, теоријски питамо, значи не овде за конкретан него ако се неко другачије изјашњава.

Адвокат Новак Нинић: Мене занима у коликој мери је спреман да се адаптира пошто ..

Судски вештак др Јасмина Баришић: Као што видите, добро се адаптира, значи рекли су му да не треба да носи пушку, није носио пушку, био је у војсци што је један од најзначајнијих критеријума кажем, ево то је било и прошли пут, психијатар је ли тако професор Миловановић је рекао да значи то Вам је како да кажем, мерило здравља.

Адвокат Новак Нинић: Али након тога није добио пушку?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, није добио пушку, ОК, тако су проценили да је боље да ће да функционише као кувар.

Председник већа: Немојте одговарати на питања, не можемо тако да разговарамо, слушајте ме.

Адвокат Новак Нинић: Али накнадно изјављује да је носио пушку.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Извините.

Председник већа: Госпођо, браниоче, значи не можете тако, а сада ово, а није носио, а дали су му а нису му дали. То не долази у обзир. Значи, питање за вештака, одговор.

Адвокат Новак Нинић: Питање за вештака је...

Председник већа: То таква дискусија, то не долази у обзир, знате, то је можда било некада, сада није више.

Адвокат Новак Нинић: Можете ли ми рећи, нешто о личности Митрашина Глишића уколико он тврди да никад ни од чега није боловао, а онда нама стигне његов здравствени картон који је онако прилично попуњен неким гастроентеролошким дијагнозама. С друге стране тврди овде да има само некакву, имао само некакву упалу мокраћних канала коју је лечио у Фочи, а само тога нема у његовом здравственом картону.

Председник већа: Значи ако се различито изјашњава у погледу болести, а чињенице кажу другачије.

Адвокат Новак Нинић: Тврди да постоје чињенице којих нема.

Председник већа: Чињенице показују другачије од онога што он говори када се ради о неким болестима које су искључиво везане за друге органе, а немају везе са памћењем, мозгом, чулом, видом.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Све ове наведене болести нису, како да кажем, од утицаја и значаја за когнитивно функционисање, то су да кажем, уобичајене, свака друга особа ја мислим да ме имала чир на желуцу и тако даље, неке гастроинтерстиналне и уринарне инфекције и тако даље.

Адвокат Новак Нинић: Нисам Вас питао то.

Председник већа: Не, ако он то није рекао, шта то значи, то је питање.

Адвокат Новак Нинић: Он је тврдио да нема ништа.

Председник већа: Шта то значи ако није рекао?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, право да Вам кажем, значи ништа. Већина људи који немају озбиљне системске болести или животно угрожавајуће, кажу да је ништа. То су како да кажем, редовне уобичајене болести које све особе на овом свету свакако сигурно имају, уринарну и проблем са желуцем и тако даље, тако да не спада у животно угрожавајуће, хронично или неко системско обољење. Тако да то није од значаја за моју процену. Ваше питање није од значаја за моју процену.

Адвокат Новак Нинић: Причам другу ствар. Када бих ја сада рекао да имам само жуте папире код себе, а имам све сем жутог папира и да немам ниједан други сем жутог папира, јесам ли ја добро, јесам ли ја неко коме се може поверовати?

Председник већа: Пазите, Ви тражите да вештак нешто каже што бисте Ви хтели, а то је немогуће. Ви колега не разумете да оног тренутка када човека вештаче, он уопште не спомиње да ли је имао грип једном или пет пута.

Адвокат Новак Нинић: Спомињао је.

Председник већа: То управо вештак каже. Наставите, молим Вас, питањима поготову избегавајте такве те симплифициране овде неодговарајуће примере као што је то са тим папирима и бојом папира. Потпуно за овај ниво неодговарајуће.

Адвокат Новак Нинић: Рекли сте да му је временска оријентација одржана, постојана, је ли тако?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Очувана.

Адвокат Новак Нинић: Очувана.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Просторна и временска оријентација, очуване.

Адвокат Новак Нинић: Утиче ли то на његову временску оријентацију ова чињеница да не може да гледа?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Актуелно је тестовно очувана временска и просторна оријентација, актуелна. У ситуацијама неким, на пример ако би сада било неко бомбардовање и тако даље, вероватно би Ваша процена овај свачија процена би била, како да кажем, измењена. Значи актуелно је очувана. То је мој одговор.

Адвокат Новак Нинић: А шта конкретно значи његова временска оријентација која је очувана?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да се оријентише у времену и простору где се налази која је година и тако даље.

Адвокат Новак Нинић: Која је година, које је доба дана?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако је, на коме спрату.

Адвокат Новак Нинић: А колико је сати?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То не иде у процену.

Адвокат Новак Нинић: То не иде у процену?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не, не иде.

Адвокат Новак Нинић: Добро. Толико, хвала.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тестовно не.

Председник већа: Хајмо, колеге. Санковић.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Ви сте сада изјавили да Вам је веома битно то што је Митрашин Глишић био у војсци и да је то битно за његово здравствено стање односно за његово здравље, како Ви кажете. Да ли Ви знате да ли је он био у војсци?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако пише у списима. По мом упознавању и читању уписа оно на шта се ја обазирем.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли Ви сте видели неки папир да је он био у војсци?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Није од значаја. Ја имам у списима значи....

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте сада рекли да Вам је веома значајно то што је био у војсци, а сада кажете да Вам ипак није значајно.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па ја када пређем у инспекторе или у правосудне органе, онда ће да ми буде битно. Али сада са ове позиције, значи ја верујем оно што је...

Адвокат Жељко Санковић: Ако је Вама битно за вештачење да ли је неко био у војсци и то вам је одраз некаквог здравственог стања, да ли сте Ви видели тај папир да је он био у војсци?

Председник већа: Који на пример папир?

Адвокат Жељко Санковић: Да је био у војсци.

Председник већа: Који на пример папир?

Адвокат Жељко Санковић: Било који, војну књижицу, документ војске или било шта слично.

Председник већа: Ја мислим да нисте. Јесте видели?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не.

Председник већа: Ја нисам доставила.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно, па нико не мисли...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли знате које године је био у војсци?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Слушајте, значи ја анализирам значи опет се враћамо, како се ради психолошко вештачење. Значи, имамо увид у документацију, увид у списе, имамо клиничке маркере и тестовне маркере, а истражне радње не обављамо.

Адвокат Жељко Санковић: Ја Вас лепо питам, да ли Ви знате које године је био у војсци?

Председник већа: Да ли сте узимали тај податак?

Адвокат Жељко Санковић: За Вас је то битно.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Психијатри су узимали.

Председник већа: Добро.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Сад ћу да Вам кажем. Али сада није битно.

Председник већа: Да ли пише у налазу?

Судски вештак др Јасмина Баришић: 1983. године се ваљда венчао, значи пре тога је могао да буде тако да ја нисам запамтила датум, јер ми то није било важно.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте Ви слушали њега? Јесте Ви били присутни ту?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, наравно, како да нисам и тестирала независно, наравно пошто се тестирање обавља индивидуално.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, те године колико је трајао војни рок, а колико је рекао он да је био у војсци?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не бих знала да Вам одговорим на то питање пошто је прошао значи регрутацију. Ја причам о регрутацији.

Адвокат Жељко Санковић: Све ОК.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи, прошао је регрутацију а регрутација подразумева процену психофизичку значи и менталну и телесну и тако даље и значи одслужио је цео војни рок по свим извештајима без икаквих проблема. То је оно све што је за мене од значаја.

Адвокат Жељко Санковић: Сада сте рекли да је одслужио војни рок, са свим извештајима без, како сте рекли?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Без неких проблема.

Адвокат Жељко Санковић: Без неких проблема.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да.

Адвокат Жељко Санковић: Откуд Ви то знате?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако пише у списима.

Адвокат Жељко Санковић: Где пише у списима, ко је то рекао?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не знам, тако пише у списима, молим Вас.

Председник већа: Какво је то питање?

Адвокат Жељко Санковић: Зато што каже, наводи да је одслужио војни рок без икаквих проблема.

Председник већа: Добро, али те податке је вештак имао и не треба се сада...

Адвокат Жељко Санковић: Где пише у списима, судија? Ја не видим нигде да то пише у списима а гледао сам списе икс пута.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ја сам гледала судске списе.

Председник већа: Добро, али то је одговор, колега, не можете некога присиљавати да одговори другачије.

Адвокат Жељко Санковић: Али судија, морате да ми дозволите да ја поставим питање, ако вештак каже, позива се на нешто, моје питање откуд је њој то познато.

Председник већа: Добро и каже из списка.

Адвокат Жељко Санковић: Ако каже у списима предмета, где је видела то у списима предмета?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ево прочитајте налаз вештачења. Прочитајте прво вештачење, па ћете видети, имате и друго вештачење.

Председник већа: Добро, то је одговор.

Адвокат Жељко Санковић: Сада да ли смемо то вештачење да користимо или не?

Председник већа: Не, не, неће то вештачење да користи.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Причам о списима о анамнези.

Адвокат Жељко Санковић: Ја Вас питам, где сте Ви видели то у списима?

Судски вештак др Јасмина Баришић: У анамнези.

Адвокат Жељко Санковић: Да је уредно одслужио војни рок јер ја таква документа нисам видео.

Судски вештак др Јасмина Баришић: У анамнези, питали смо га да ли је служио војни рок, да.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли рекао које године?

Председник већа: Али мало пре смо расправљали, рекла је пре 1987.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Вероватно је рекао, ја се не сећам.

Адвокат Жељко Санковић: Добро ОК, све ОК. Реците ми, Ви сте рекли на питање колеге Дозета да алкохол, да више година не пије алкохол. Откуд је Вама то познато да уназад више година?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Према изјави и понашању и вероватно анализама крви и свега тога.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, јесте ли Ви радили анализе крви?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Нисам ја, али он има своје редовне како да кажем, лекарски...

Адвокат Жељко Санковић: Јесте ли Ви имали прилику да видите те анализе крви?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи, неуролошки слушајте, питате ме сада питање које треба да одговори неуролог који је рекао. Значи испале неуролошке код употребе алкохола би биле видљиве, значи, наш неуролог професор Никола Војводић није регистровао те испале. Значи, питате ме питање које није у мом домену.

Председник већа: Колега, психолог не може да гледа налаз крви.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Нису у мом домену.

Адвокат Жељко Санковић: Психолог се изјаснио да, дала је одговор да није пио уназад више година...

Председник већа: Добро, чула сам, чула сам.

Адвокат Жељко Санковић: И ја на основу тога имам право да постављам питања.

Председник већа: Постављате их управо.

Адвокат Жељко Санковић: Вештаку, таква чињеница нам до сада није...

Председник већа: Немојте понављати, ја разумем шта Ви питате, чујем, чујем и разумем.

Адвокат Жељко Санковић: Што ме прекидате стално, судија? Не разумем зашто ме прекидате.

Председник већа: Али завршили смо са тим.

Адвокат Жељко Санковић: Нисмо завршили. Ево рекла је да није, позива се на неке налазе крви које није видела.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Значи, на све се позива да постоји нешто што у суштини ништа није видела.

Председник већа: Добро, то је примедба, то је примедба.

Адвокат Жељко Санковић: Тако је. Реците ми, да ли је Вама познато да ли када је неко алкохоличар, да ли прате неке физичке тегобе?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно да прате ако је алкохоличар.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли би неко ко има чир евентуално пратило алкохолизам?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Можда, може и не мора. Само не знам које године је био чир.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви гледали било какву медицинску документацију односно здравствени картон Митрашина Глишића?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Здравствени картон који је дат у нашем налазу.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте гледали неки нови здравствени картон?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Све овај што је дато у нашем налазу, јер то раде психијатри, то је соматски део који раде психијатри неуролози, а ја сам прочитала и упозната сам.

Адвокат Жељко Санковић: Колико исказа сте Ви гледали и читали од Митрашина Глишића?

Председник већа: Мало пре је одговорила и набројала и године. Одбија се, већ је рекла то.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, Ви сте рекли да у његовим исказима нема одступања у погледу времена, значајних одступања у погледу времена. Шта то значи?

Судски вештак др Јасмина Баришић: За битно, свако од нас има неко одступање у неком времену. Ево мене сада да питате шта ми је рекао тада, не бих баш знала све да Вам поновим.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли би знали када се венчао?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па...

Председник већа: Одбија се да се на тај начин испитује вештак.

Адвокат Жељко Санковић: Уколико сведок у два исказа говори различита времена у погледу пар година, од тога кад се венчао, када му се родио син, да ли су то одступања у времену?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Нису то одступања у времену, то би се пре односило како да кажем, на памћење, на ето осцилације, флукуације у памћењу, а не одступање, време постоји, време је, како да кажем, апстрактан појам.

Адвокат Жељко Санковић: Која је то личност која не зна ни када се родио, ни када је служио војску, колико је имао година када је био рат, када му се родио син, када се венчао.

Председник већа: Одбија се да вештак одговори јер је о томе каква је личност се изјаснио у налазу и мишљењу Судско-психијатријског одбора.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, Ви сте навели овде да он није склон конфабулацијама.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако је.

Адвокат Жељко Санковић: Шта то значи?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То значи да када нешто не зна да попуњава лажним сећањима. Он или зна или не зна. Значи, када одговара нешто, он каже, ово не знам.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, а реците ми, имајући у виду, ако сте читали његове исказе, он у исказу од 20.05.2014. године говори на пример да у фискултурној сали тој школи није било струје, а после је у свом исказу од и то тврди категорично да није било струје, после је у свом исказу од 08.07.2020. године говори да је ту било струје али морате да знате чињеницу да је пре тога давао исказ још један сведок који је рекао да је било струје...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, приговор.

Председник већа: Седите, молим Вас, седите да чујем прво браниоца.

Адвокат Жељко Санковић: Па је сада додао значи он додаје значи, прво је рекао да није било струје, а онда, а то је врло битна чињеница, па додао је да је било струје.

Председник већа: Одбија се да вештак одговори на ово питање, поготову имајући у виду да је касније у истом исказу објашњено да је постојала сијалица поред чесме која се налазила код самог улаза. Значи идемо даље, колега.

Адвокат Жељко Санковић: Говори о фискултурној сали.

Председник већа: Идемо даље. О фискултурној сали испред улаза је била чесма поред које је била сијалица. Прочитајте тај исказ.

Адвокат Жељко Санковић: Али он прича о фискултурној сали унутра.

Председник већа: Прочитајте тај исказ. И даље објашњава, немојте ми, колега.

Адвокат Жељко Санковић: Даље објашњава да у фискултурној, ево сада ћемо овако, судија.

Председник већа: Колега, завршили смо са сијалицом.

Адвокат Жељко Санковић: Чекајте.

Председник већа: Колега, нећемо сигурно значи можете само да идете даље.

Адвокат Жељко Санковић: Тражим одлуку већа да одлучи о овоме.

Председник већа: Добро. Ми ћемо одлучити у паузи. Хајте, наставите даље па ћемо у паузи да се сада, нећемо сада да излазимо.

Адвокат Жељко Санковић: Па да одлучим да ли да наставим питања .

Председник већа: Па, наставите.

Адвокат Жељко Санковић: Тражим одлуку у вези овог питања.

Председник већа: Наставите преко овога.

Адвокат Жељко Санковић: Сва питања су ми везана за то.

Председник већа: За ту сијалицу?

Адвокат Жељко Санковић: Тако је, за сијалицу.

Председник већа: За сијалицу да ли је била у сали или овако како ја кажем?

Адвокат Жељко Санковић: Он каже да је у сали било свећа, а не да је била сијалица. Ако већ хоћете исказ његов у потпуности.

Председник већа: Немојте говорити без микрофона. Да, немојте да предочавате, то смо рекли и веће Вам одбија. Значи, не можете да предочавате исказе.

Адвокат Жељко Санковић: Уколико лице говори на више места допуњује своје исказе, јел то лице склоно конфабулацијама?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не, не мора да значи. Конфабулације би била значи комплетно када имате или амнезију, имате нессећање и тако даље или када, кад се ради на пример о деменцији и онда ви конфабулирате и исконструирате целу реалност а имате нессећање на то. Значи, нессећање на нешто и онда ви дајете конфабулацију, мислим која је тотално овај... Лака одступања су емоционална експресија психолошког стања или тако.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, онда ако неко лице допуњује свој исказ и у једном од својих исказа каже, мени је то све причало друго лице, да ли је такво лице склоно конфабулацији?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не разумем питање.

Председник већа: Значи сада је други пут, чекајте само да констатујем, сада у 10 и 33 констатујем да се адвокат Перовић смеје полуиронично, али свакако гласно.

Адвокат Жељко Санковић: Какво би то лице било које је склоно конфабулацији?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Лепо сам рекла, значи лице које је склоно конфабулацији значи мора да има нессећање на неки догађај, мора, углавном иде код органских, психоорганичних синдрома, иде код психотичних поремећаја е тако. Или када би он имао неку велику корист, када би он на пример био осуђен, па онда да даје лажну изјаву, конфабулира или то онда више је давање лажне изјаве. Значи он нема овде интереса, његов интерес овде не постоји.

Адвокат Жељко Санковић: А откуд је Вама познато да он нема интерес?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ја сам тако проценила, не знам како сте Ви.

Адвокат Жељко Санковић: На основу чега?

Судски вештак др Јасмина Баришић: На основу овај интервјуа, клиничких маркера и теста и на основу свог тридесетпетогодишњег искуства.

Адвокат Жељко Санковић: Ја могу сада да проценим о томе што сте Ви причали, неко моје мишљење било шта, али на основу тачно чега сте Ви проценили да он нема? Реците ми.

Председник већа: Ево рекла је сада, не можете да питате три пута једно исто.

Адвокат Жељко Санковић: Она је рекла уопштено.

Председник већа: Па, тако уопштено је рекла, шта да радимо.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли лице које је евентуално извршило кривично дело, има интерес да даје неки исказ?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, наравно да има.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли лице које живи на терету државе и не ради ништа, има интерес да даје неки исказ?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Онда би било пуно таквих.

Адвокат Жељко Санковић: Ја Вас питам, да ли има интерес или нема?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Мислим у овом случају да нема.

Адвокат Жељко Санковић: Нема интерес?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да, у овом случају има само губитак.

Адвокат Жељко Санковић: Да, да, једино Митрашин Глишић је изузетак од свих.

Председник већа: Немојте тако, немојте тако говорити.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, само секунд, да ли Ви можете да установите да ли једно лице у Вашем мишљењу односно у Вашем иситивању, да ли је једно лице склоно лагању или није?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да.

Адвокат Жељко Санковић: Како?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па на основу бројних параметара.

Адвокат Жељко Санковић: Каквих?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да Вам не наводим. Хоћете да кренем од клиничких, од тестовних маркера, од чега хоћете да кренем?

Адвокат Жељко Санковић: Од чега год хоћете крените.

Председник већа: Не, не, чекајте...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли Ви можете ...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ја нисам запазила, мој одговор је, да ја нисам запазила да је присутно лагање у исказима Митрашина Глишића. То је мој одговор.

Адвокат Жељко Санковић: У којим исказима?

Председник већа: Не у ове исказе...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Са исказом вештачења, вештачења.

Председник већа: Не ове исказе, немојте ми ово причати.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли ако ја дођем код Вас и дајем исказ, да ли Ви можете да утврдите да ли ја лажем или не?

Судски вештак др Јасмина Баришић: За Вас да.

Адвокат Жељко Санковић: Можете?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да.

Председник већа: Да ли Ви када кажете да нисте утврдили лагање или не, да ли причате о исказима које је дао у поступку или оном што је причао Вама?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Молим?

Председник већа: Када причате о том лагању или не, да ли причате о исказима које је дао у току поступка или онеме што је рекао Вама, што је рекао на том прегледу?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи ја причам на основу психолошког тестирања, држим се значи у моменту када је извршена процена и психолошко истраживање, психолошко тестирање, држим се значи у моменту када је извршена процена психолошко истраживање и експлорација нису заступљени параметри од значаја мислим у смислу лагања, конфабулације и остали. Значи, имам веродостојне податке.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, е сада, он каже код Вас: „Оженио сам се када сам имао тридесет и једну годину“. А на другом месту каже: „Оженио сам се када сам имао тридесет три“. Да ли то лице лаже или не лаже?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Само се, како да кажем, то није лагање. То су како да кажем, омашке, што се дешава код бројних људи.

Адвокат Жељко Санковић: То ћу ја супрузи да кажем да ја у суштини не лажем.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Само сам заборавио, да.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је то ако једном, да ли то ако у једном исказу каже да му се син родио 2000., значи да има 23 године, у другим да има 25. Да ли је то лагање или није?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То је у склопу његових примарних потенцијала и едукативне запуштености.

Адвокат Жељко Санковић: Ако једно лице каже да се никада није лечило, а имамо медицински картон да се лечило, је ли то лагање или није?

Председник већа: Већ смо питали за то. Питао је колега Нинић.

Адвокат Жељко Санковић: У овом контексту не. Да ли је то лице онда склоно лагању или није?

Судски вештак др Јасмина Баришић: То не говори о склоности лагању, то говори о томе чему придаје значај. Ако ви придајете значај сваком грипу, не знам, уринарној инфекцији и остало, онда је то да кажем, једна склоност ка хипохондријази и тако даље, од чега он, како да кажем, нема ту склоност.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли он зна код Вас у Вашем налазу да ли је рекао да болује од Паркинсонове болести?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно.

Адвокат Жељко Санковић: А да ли Вам је рекао да болује од алкохолизма да је боловао?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не, да је раније само конзумирао алкохол, а да већ одавно то не ради, не конзумира.

Адвокат Жељко Санковић: А шта је рекао он код Вас да је раније колико пио?

Председник већа: Ама, јел пише то у налазу?

Адвокат Жељко Санковић: Пише.

Председник већа: Па, онда немојте да питате, да понављамо, молим Вас.

Судски вештак др Јасмина Баришић: То пише у медицинском...

Адвокат Жељко Санковић: Ако код Вас у налазу пише да је пио једну ракију, а онда имамо у исказима где каже да је пио много, да ли је онда то лагање или није лагање?

Председник већа: Не, то, опет је то било, значи ако неки сведок каже овако, да ли шта онда то значи? Ми не знамо као прво не може да оцењује исказ сведока, не може да оцењује исказ сведока.

Адвокат Жељко Санковић: Ми имамо овде низ ствари где сведок прича другачије. Како онда може да није лагање?

Председник већа: Опет разлика у његовим, значи да ли Ви сматрате да он лаже уколико је другачије говорио о неким чињеницама? То је то.

Судски вештак др Јасмина Баришић: У моменту тестирања није исказао...

Председник већа: И да ли је то уопште за вештака релевантно, знате.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте, како није.

Председник већа: Да ли вештак...

Адвокат Жељко Санковић: Ако је вештак рекао да је она утврдила да лице није склоно лагању, а ми имамо низ чињеница које...

Председник већа: Колега, али то нема везе са оценом исказа, знате, то нема везе са оценом исказа..

Адвокат Жељко Санковић: Да, знам, али управо, она је рекла на моје питање да ли може...

Председник већа: Добро, немојте понављати шта је рекла.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, онда ме пустите да испитујем .

Председник већа: Па, пуштам Вас колега.

Адвокат Жељко Санковић: Или једино да седнем. То што је она рекла да узмемо безрезервно као тачно и ми сви овде да седимо и то је то.

Председник већа: Па пуштам Вас.

Адвокат Жељко Санковић: Па, онда ме пустите.

Председник већа: Ево, пуштени сте.

Адвокат Жељко Санковић: Сада ћу да Вас вратим на тај фамозни сат. Да ли је он Вама рекао да зна да гледа на време, да зна колико је сати?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Рекао је значи, када су били сви вештаци, на моје питање....

Адвокат Жељко Санковић: Ја питам да ли је Вама, Ви сте рекли да је Вама...

Председник већа: Чекајте, чекајте, али само оно што није, чекајте.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Могу ја да кажем? Значи пред групом вештака...

Председник већа: Не, само оно што није питано, за сат. Немојте одговарати, само оно што није било за сат. Не можемо сви браниоци да питају једно исто за сат. Значи то је већ било за сат, што се нисте договорили.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ја питам у другом контексту.

Председник већа: Не знам у ком контексту али то када крене, то је док дођете до контекста то је, питајте суштину.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ако Ви сматрате да ја не умем да постављам питања.

Председник већа: А зашто нисте пре Нинића питали Ви за сат?

Адвокат Жељко Санковић: Зато што је питао он.

Председник већа: Па онда немојте за сат ако је питао он.

Адвокат Жељко Санковић: Али не у том контексту.

Председник већа: Немате право једно исто. Онда питајте у контексту, пређите на ствар колега.

Адвокат Жељко Санковић: Па, имам право да питам. Ево сада ћу да пређем на ствар. Управо је вештак рекла да он зна да гледа на сат. На страни 10 налаза и мишљења се каже „не знам колико има сати“. Значи не зна да гледа на сат, видели смо да има човек сат, не зна колико је сати. И то је управо то питање.

Судски вештак др Јасмина Баришић: То је у психијатријском делу.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви његово психолошко стање вештачили у садашњем тренутку или у време критичног догађаја?

Судски вештак др Јасмина Баришић: У садашњем тренутку, процена. То је само један задатак био и једна реченица. Имате на крају.

Адвокат Жељко Санковић: Питам, моје је да питам.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно.

Адвокат Жељко Санковић: Немам више питања.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Закључак комисије је да је процесно способан.

Председник већа: Перовић.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Докторка да Вас питам, првенствено да ли је изабран председник Одбора?

Председник већа: Да ли Ви то знате, да ли сте Ви стални члан Судско-психијатријског одбора?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ја сам повремено члан Одбора.

Председник већа: Она је поврмени члан.

Адвокат Небојша Перовић: Какве везе има, можда има сазнања да ли је изабран или није. Не знам што је ово питање нешто.

Председник већа: Зато што је небитно.

Адвокат Небојша Перовић: Битно је јер ћемо да изнесемо примедбу на њихов рад.

Председник већа: Изнесите примедбу.

Адвокат Небојша Перовић: Значи да ли и даље раде без председника.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: И то ће да буде разлог за изузимање овог вештачења.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: И по Статуту који сам одлично прегледао Одбора медицинског без обзира што је председник Одбора усмено рекао, да, могу и без мене. Да ли нам можете рећи, како је, када сте се ви први пут састали, Одбор ваш када се први пут састао за вештачење? Да ли се сећате и где?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Извините, за које вештачење ме питате?

Адвокат Небојша Перовић: За које бих могао ово да Вас питам.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не знам, пошто сте кренули кроз историјат Судског одбора онда значи питате ме, када се састао, морам да ...

Адвокат Небојша Перовић: Верујте ми да сам вичнији од Вас у препирању докле ми суд буде овај омогућио.

Председник већа: Колега Перовићу, колега Перовићу, разговор са вештаком.. .

Адвокат Небојша Перовић: Па, како он са мном разговара судија и Ви не реагујете.

Председник већа: Колега Перовићу, сачекајте сада да чујете одговор.

Адвокат Небојша Перовић: Па исмева ме, Ви не реагујете на то.

Председник већа: Ја реагујем.

Адвокат Небојша Перовић: Не, нисте реаговали.

Председник већа: Чекајте овако, прво ћу да Вас искључим. Прва реакција је да Вас искључим јер тон Ваш је потпуно неодговарајући. Друго, вештак пита и каже, за које ово вештачење. Ми сада причамо о овом вештачењу да ли знате када сте се састали, колико пута и тако даље. Е сада се укључите, без тона, миран тон, диван, пријатан без...

Адвокат Небојша Перовић: Па шта ћу, ја сам по природи такав председнице.

Председник већа: Немојте говорити сада ништа, питање - одговор. Микрофон дајте, чекајте, само моменат.

Судски вештак др Јасмина Баришић: 2022. да, пише.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли Вас је том приликом, како пише, значи не сећате се, је ли тако?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Сећам се, али...

Адвокат Небојша Перовић: Па, да ли се сећате или се не сећате?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, наравно колега да се сећам. Мислим не колега, него адвокат, да ли се сећам, да.

Адвокат Небојша Перовић: Па што кажете, „пише“?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па и пише и не разумем. Значи 08.10. сада да ја Вама одговорим.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате том приликом секретар Одбора које радње је предузео?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Питање?

Председник већа: Објасните нам, које радње је предузео секретар Одбора. Објасните ми зашто је то битно?

Адвокат Небојша Перовић: Зашто је битно?

Председник већа: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Па, имамо догађај од пре непуна два месеца и питамо стручно лице које треба да нам каже, да ли неко памти или не памти, да ли је неко склон лагању или није склон лагању и ми при том морамо без обзира што он има звање утврдили смо на који начин су приступили у том раду. Зашто? Зато што сумњамо у истинитост и стручност и на основу правила урађено ово вештачење, из разлога што се у овом вештачењу користили списи који су делом везани за кривично дело и које другостепени суд наложио да не смеју да се користе у поступку којом приликом су они ...

Председник већа: Које радње је предузео?

Адвокат Небојша Перовић: Значи, ја не смем да одговорим на питање?

Председник већа: Да, али Ви док то испричате, оно завршава се радно време, радно време прошло,

Адвокат Небојша Перовић: И позивају се на то решење Апелационог суда у коме пише, ово се не може користити у даљем поступку. Ми сада овде имамо стручно лице који је дописни члан.

Председник већа: Све разумем, колега. Ја питам зашто је то битно? Одговор је, битно је због тога и тога. Значи нема потребе да ми причате оно цео историјат. Ја разумем, одговор је, битан због тога.

Адвокат Небојша Перовић: Председнице, сада зависи од тога, ја нисам способан да дам одговор на тај начин на који ме Ви питате. Можда је и моја структура личности једноставна да морам шире да дам образложење.

Председник већа: Ако је Ваша структура личности једноставна, дајте једноставан одговор.

Адвокат Небојша Перовић: Е па управо из тог разлога...

Председник већа: Једноставан, кратак.

Адвокат Небојша Перовић: Из тог разлога, савршенство једноставности, ја можда то не носим у себи да могу да дам тако кратке одговоре.

Председник већа: Добро и сада смо завршили са овим.

Адвокат Небојша Перовић: Са чим?

Председник већа: Па са тим надмудривањем.

Адвокат Небојша Перовић: Па, ја питам да ли стручно лице, доктор може да нам каже, које радње тог дана је предузео секретар Одбора? Много је битно, да дам одговор због чега?

Председник већа: Везано за вештачење.

Адвокат Небојша Перовић: Наравно, ништа друго.

Председник већа: Да ли се сећате или се не сећате, да ли знате или не знате?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Сазвао је потребно све чланове који су овде наведени да су учествовали у вештачењу и организовано у околностима дневне

болнице и тако даље, субота, када је мирно, када може да се обави вештачење и тако даље, то под полицијским надзором је остало.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли сте Ви добили предмет, спис предмета да читате или је од стране секретара Одбора он као извештач вас упознао са стањем у списима предмета?

Судски вештак др Јасмина Баришић: У електронској форми сам добила тако да сам читала.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли Вас је он тога дана известио о стању у списима предмета?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Била сам упозната раније. Ја увек када изађем и радим вештачење, прво се информишем, не радим вештачење док немам овај увид.

Адвокат Небојша Перовић: А колико раније сте били упознати?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па најмање четири, пет дана.

Адвокат Небојша Перовић: У односу на 08. октобар, је ли тако?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако је.

Адвокат Небојша Перовић: Добро.

Председник већа: Ако случајно сте погрешили датум...

Адвокат Небојша Перовић: Е па ја онда нећу да постављам питања, ово је више него тенденциозно. Ја ћу да седнем.

Председник већа: Како год хоћете.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли у оквиру Вашег, ја сам незналица у том погледу, па само да бих разјаснио, ето у оквиру одбране, да ли у оквиру науке којом се Ви бавите да ли је, да ли говор тела некада указује да ли лице говори истину или не?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно, то су невербални знаци.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли чешање приликом давања одговора указује да лице није сигурно у одговору или говори неистину?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не мора да значи, у зависности од контекста.

Адвокат Небојша Перовић: А шта указује чешање?

Судски вештак др Јасмина Баришић: На бројне ствари може да укаже. Овде није било чешања, имам, како да кажем, испитаника са Паркинсоновом болешћу.

Адвокат Небојша Перовић: Ја не причам о Митрашину.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па имамо тремор, значи не може да се чеше човек са тремором. И има проблем са ходом, значи са коленом и тако даље, тако да седи, не може да стоји и ето. Не разумем чешање, није битно у овом сегменту, нисам приметила да се.

Адвокат Небојша Перовић: Не, него ми је пре запарало очи док сте Ви давали одговор на питање колеге, у тренутку кад сте рекли да Ви верујете њему и да он овде нема интерес наводно сте се почешали по бради и збот тога Вас питам.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не иде из тог сегмента. А и то је лична интерпретација и пројекција и не знам да ли је то примерено.

Адвокат Небојша Перовић: Реците ми, да ли се праг праг око тога како човек саопштава истину, да ли се тај праг у последње време променио, спустио или шта је у питању?

Председник већа: Где, у животу?

Адвокат Небојша Перовић: У науку којом се бави, питам овог доктора.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Праг, на који праг мислите?

Адвокат Небојша Перовић: Зато што, па да ли постоји граница између тога шта је истина и шта је лаж?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да ли постоји праг, шта је истина, шта је лаж? Па слушајте..

Адвокат Небојша Перовић: Питам Вас за границу

Судски вештак др Јасмина Баришић: Граница је тест реалности, значи очуван, имамо критичног, увиђајног, то је граница.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли постоји разлика између истине и лажи?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Постоји, али у зависности од поремећаја који је заступљен и од ситуације.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је истина догађај који се десио? Невезано било који догађај?

Председник већа: Чекајте, чекајте, сада не, ја сам рекла већ, нема таквих, такво испитивање вештака, то не постоји.

Адвокат Небојша Перовић: Али ја сада испитујем онако како сте Ви...

Председник већа: Ово није унакрсно испитивање сведока.

Адвокат Небојша Перовић: Како сте Ви њима сугерисали да не испитују, ја сада испитујем онако како Ви налажете да се испитује.

Председник већа: Не, не, уопште то оваква питања.

Адвокат Небојша Перовић: Питам уопштене ствари, не питам конкретно за сведока Митрашина.

Председник већа: Али то тако, колега, да ли Ви чујете себе, да ли Ви знате како то звучи?

Адвокат Небојша Перовић: А замислите како звучи нама кад нам стручно лице вештак каже...

Председник већа: Које Вама, Ви нисте у множини.

Адвокат Небојша Перовић: Да је небитно што не зна да гледа на сат, да је небитно што не зна које је године било, јел' све то небитно.

Председник већа: Добро, то је примедба, то је Ваша примедба сада. Али ово питање, да ли има границе између истине и лажи...

Адвокат Небојша Перовић: Тако је.

Председник већа: А где је граница? Да ли се у последње време помиње. И шта је то? Ја то не разумем уопштем. Ја то заиста не разумем.

Адвокат Небојша Перовић: И ја покушавам да разумем ово вештачење.

Председник већа: Ја та питања не разумем.

Адвокат Небојша Перовић: А како ми да разумемо?

Председник већа: Немам појма. Оно што је битно за ово вештачење то питате. Сад ми да теоретишемо.

Адвокат Небојша Перовић: Тако да ми разумемо да је сасвим свеједно, ево најтишим гласом ћу. Како ми да разумемо да је сасвим свеједно то што лице које не зна кад му је син рођен, колико има година син, које године је ишао у војску, кад се тачно оженио.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Које године је био рат, кад се завршио рат, која је година у којој живи. Не зна да гледа на сат, понављао други разред по други пут, није

могао да научи слова да пише. Не зна бројеве и ми сад слушамо стручно лице које нам каже да је то човек који супер памти, одлично зна да преприча догађај и нема склоност конфабулацији.

Председник већа: То је питање, то је питање. Ето то је питање.

Адвокат Небојша Перовић: Али Ви мени...

Председник већа: Ево га управо сте нам рекли, управо сте рекли питање.

Адвокат Небојша Перовић: Видите, одбрана испитује сведока на начин, односно ...

Председник већа: Није то сведок, то је вештак.

Адвокат Небојша Перовић: Извињавам се вештака на начин што ће да га наведе можда на неке одговоре који ће ићи у корист одбране.

Председник већа: То није, то није унакрсно испитивање.

Адвокат Небојша Перовић: Па добро.

Председник већа: То није унакрсно испитивање.

Адвокат Небојша Перовић: Па ја морам стручно лице да питам шта је лаж, а шта је истина да нам каже из њеног угла.

Председник већа: Не, не ево питали смо сада.

Адвокат Небојша Перовић: Да би знали да ли можемо да верујемо.

Председник већа: Немојте објашњавати чули смо питања.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Можемо да имамо сећање овај прецизно или не, али ми причамо о сећању које је везано за простор и за та догађања која су била прилично критична, драматична и трауматска, а да се таква сећања како да кажем не заборављају, најдуже остају. То је исто као када би имали саобраћајни удес и имали изразити стрес и не знам повреду или шта год, тај догађај би памтили и кад, и чак кад би ушли у деменцију би га памтили, да. Као последње можда.

Адвокат Небојша Перовић: Чак и деменцију?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Тако да, па мислим у неки вид почетне деменције, да. Тако да, значи мислим да ово није од важности и да овај сећања значи на тај трауматски догађај и ова, и ове неке како да кажем омашке или различито давање изјаве и сада да ли неко овај, зна да гледа на сат или не зна то је склопу његових преморидних потенцијала и едукације. Имате дете које није било, које је било запостављено до седме године живота које није нико, како да кажем, комуницирао нити га подигао које је седело. Значи, имајући у виду то његове и његов даљи развој и

функционалност мислим и све шта је урадио у животу ти критеријуми социјални су веома значајни и говоре о његовом како да кажем реализацији која је била максимално успешна у склопу тако једног неповољног развоја. Ако је неко имао неповољан развој мислим то је имао овај, да тешко да, мислим то би било оно као, знате оно дете које је одрасло са вуком.

Адвокат Небојша Перовић: Ја Вас ништа нисам разумео, али нећу Вас понављати.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Океј добро. Одговор је избегавање одговора. Одговор је избегавање одговора.

Председник већа: То је коментар.

Адвокат Небојша Перовић: И тенденција очигледно. Моје следеће питање је да ли боље и јасније памти дечак или одрасла особа? Односно дете или одрасла особа ко боље памти и јасније према ставу науке?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Према ставу науке до четврте године дечији исказ се, како да кажем, доводе се у питање. Тек од четврте године може да се искази узму...

Адвокат Небојша Перовић: Добро, ево да пређемо овако. Ко боље памти да ли млађе, млађе малолетно овај лице, млађе пунолетно лице или пунолетно лице?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Све зависи од особе.

Адвокат Небојша Перовић: Па шта каже наука?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па наука каже тако. Да се когнитивни развој, имате значи криву развоја когнитивних способности да она максимум негде достиже са 20, 21 годином и онда имамо једну раван.

Адвокат Небојша Перовић: Значи нема ту правила јел тако?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да, нема правила. Наравно, да. Имамо раван једну...

Председник већа: Чекајте! Ево негодују чланови већа. Уопште, значи то је заиста.

Адвокат Небојша Перовић: И ово је небитно питање?

Председник већа: Не да је небитно, него тај начин, то је све потпуно овај не знам. Ми то не разумемо. И чланови већа негодују.

Адвокат Небојша Перовић: Али ево ја да питам овако. Ми имамо њега као дечака који није могао да упамти слова и ја сад морам да питам да ли је тада боље

памтио или памти боље као одрасла особа. Ако је и ово питање сувишно и ако ово питање је потпуно несугестивно.

Председник већа: Али колега.

Адвокат Небојша Перовић: Значи не постављам питање из исказа, не предочавам исказе, постављам опште питање.

Председник већа: Колега! Колега! Значи некако то иде онако као да смо на неким предавањима из психологије, то је под један, а друго овај не може вештак да нам оцењује исказе.

Адвокат Небојша Перовић: Па који исказ? Ја исказ нисам споменуо председнице. Ја не знам стварно заиста, ево постојећи транскрипт.

Председник већа: Ево шта је питање, шта је питање? Да ли боље памти дечко од 12 година, 15 јел тако или одрасла особа?

Адвокат Небојша Перовић: Ја сам поставио питање. Рекла је да нема правила.

Председник већа: Па нема правила. Ево то смо добили сада одговор.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Али у сваком случају што сте одрасли боље памтите. Са 20 година боље памтите него сада сигурно. То је јасно.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. А да ли је правило, да ли је правило да особа, особе које оболе од заборавности све памте неке догађаје, стресне догађаје, стресне догађаје из свог живота? Јел то правило?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не знам. Пате од заборавности. На шта мислите?

Адвокат Небојша Перовић: Ја не знам те латинске речи. За мене је деменција заборавност.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, деменција је један широк опсег, што је један природан исто процес.

Адвокат Небојша Перовић: Па ја Вас питам да ли особе које оболе од заборавности.

Председник већа: Добро немојте понављати.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли све редом пате, јел се сећају стресног догађаја? Јел има ту правила?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да ли има правила?

Адвокат Небојша Перовић: Да.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па слушајте значи...

Адвокат Небојша Перовић: Или зависи од особе до особе?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не зависи увек од особе до особе, али постоји неко правило да се старија сећања касније губе, краткорочно памћење се прво оштећује. Значи када се улази у процес дезинтеграције или когнитивног дефицита, краткорочно памћење, а дугорочно памћење остаје. То је правило у неурологији, у психијатрији, у психологији.

Адвокат Небојша Перовић: Не могу да злоупотребљавам ово. Мојој тетки је умро син, оболела је од деменције, заборавила је да јој је умро син. Толико о том Вашем закључку.

Судски вештак др Јасмина Баришић: То значи да је њен ниво деменције, како да кажем...

Председник већа: Да ли постоје неки догађаји који се потискују, који нису заборављени, него су потиснути? Ако се ради о неким стресним или трауматичним догађајима?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно. Има особа које у стресним ситуацијама потискују.

Председник већа: Да ли је то неко посебно стање?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Наравно.

Председник већа: Да ли је то неко посебно стање и тако даље? Да ли тако нешто постоји код њега?

Судски вештак др Јасмина Баришић: У смислу потискивања, амнезије не, на овај критичан догађај.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Имам још само једно питање председнице. Из ког разлога, морам овако да почнем.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Из ког разлога стручно лице, специјалиста медицине Јасмина Баришић цени данас да више верује Митрашину Глишићу него сведоцима који су овде саслушани, кад знамо и да су и Митрашин и сведоци под заклетвом сведочили.

Председник већа: Одбија се да се пита коме она више верује. Она је прегледала.

Адвокат Небојша Перовић: А, не, не, на основу чега?

Председник већа: Она је прегледала.

Адвокат Небојша Перовић: Ал зашто у старту искључујете.

Председник већа: Али она је прегледала, изјашњавала се о процесној способности, а не о томе да ли се том исказу треба веровати или не. Само о процесној способности. Знате.

Адвокат Небојша Перовић: Добро.

Председник већа: Све ово даље...

Адвокат Небојша Перовић: Нисте је питали то.

Председник већа: Сигурно да нисам. Питања тужилац.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала Вам.

Адвокат Жељко Санковић: Имам додатно ако дозволите.

Председник већа: После кад буду завршили сви.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја немам питања за вештакињу из разлога што је она током овог свог данашњег исказа јасно и недвосмислено изјавила да Митрашин Глишић није склон конфабулацијама и да сећања не потпуњава лажним сећањем.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Председник већа: Да ли окривљени имају питања? Пуномоћник? Нико. Добро. Сада ја да Вас питам. Овако управо ово сад наставак на ово што је рекао тужилац, настављање на то. Да ли сте учили код њега да усваја туђа мишљења, сећања закључке и да то користи као своје?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Сугестибилност нисам регистровала.

Председник већа: Добро. И још да ли би особа која је под утицајем алкохола мањим или већим такав догађај у коме је под утицајем алкохола памтила или заборављала или парцијално памтила. Како алкохол утиче у конкретној прилици на догађај који се десио? Када неко буде под утицајем алкохола заправо у једном догађају?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Постављате ми питање да је он у том моменту био...

Председник већа: Не он, него било ко.

Судски вештак др Јасмина Баришић: А како, аха.

Председник већа: Када је неко под утицајем алкохола и нешто се догоди.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да ли се сећа, да.

Председник већа: Да, каква су сећања?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да. Зависи од степена алкохолисаности.

Председник већа: Добро.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ако је висок степен алкохолисаности наравно овај може да буде тотална амнезија, да.

Председник већа: Добро. То сам ја имала да Вас питам. Ко је рекао допунска?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Да ли ми можете рећи да ли лица за време рата која су у страху, да ли могу да запамте догађаје онако баш како јесте, имајући у виду трауматичност тог догађаја и свега?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Да ли могу да запамте?

Адвокат Жељко Санковић: Тако је.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па ево што се тиче уопште трауме, трауматских сећања и тако даље.

Адвокат Жељко Санковић: И страха исто.

Судски вештак др Јасмина Баришић: И страха, е да. Значи то су све како да кажем у параметрима афекта емоција и тако даље. Значи то ћу под једним називом да, да овај именујем. Са протоком, значи сећања остају, а афекат се мења. Значи у почетку након трауматског догађаја постоји висок афективни набој и тако даље, а овај који са годинама губи на интензитету и значају и онда остају само сећања која су мање емоционално обојена. Значи не можемо да, како да кажем, ако смо имали неки доживљај бола пре 20 година да тај бол исто доживимо сада после 20 година и тако даље. Значи сећање остаје, а афекат се редукује.

Адвокат Жељко Санковић: А реците ми уколико лице које је у страху тај догађај трауматичан и тако даље прича са другим лицима о том догађају. Да ли може да прихвати те изјаве других лица као своје да их је он видео?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не знам, сад ме наводите, само не знам на шта.

Председник већа: Мало пре сам питала то. Мало пре сам то питала.

Адвокат Жељко Санковић: Свако питање које мало иде на Митрашина...

Судски вештак др Јасмина Баришић: Не, не значи сугестибилност не, значи...

Адвокат Жељко Санковић: Значи ја Вас питам фино, немојте ме у том. Да ли лице које је у страху и у току рата и тако трауматично било искуство. Ја сам дете из рата. Да ли може да, кад прича са другим лицима о том догађају да ли може да прихвати та друга казивања, сећања њихова као своја?

Председник већа: Туђа сећања као своја.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Може да како да кажем да их уважи, да чује, али не и да их прихвати или да промени своје. Значи сад је степен, то је сад градација, значи Ви чујете туђе мишљење овај чујете, прихватите, дал ћете да их усвојите то не знам. То зависи од особе до особе, да.

Адвокат Жељко Санковић: А ако имамо лице које је у страху и које је било под утицајем алкохола.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ви тврдите да је он тада био под утицајем алкохола.

Адвокат Жељко Санковић: Лице за време рата.

Судски вештак др Јасмина Баришић: А лице неко?

Адвокат Жељко Санковић: Под утицајем алкохола и тако даље и каже о томе ми је све причало друго лице. Да ли је могуће да је то лице прихватило то казивање другог лица као своје?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи причамо о неком непознатом лицу?

Адвокат Жељко Санковић: Непознатом, „х“.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Ако је висок степен алкохолемије могуће је.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала немам више питања.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Значи висок степен алкохолемије.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија могу ли ја допунско.

Председник већа: Кажите допунско ајде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли степен трауматизације зависи од конкретне ситуације? Да ли је више трауматизован неко ко је посматрао неки лош и тежак животни догађај, да ли је оно више трауматизовано од лице које да кажем је предмет тог тешког и лошег догађаја? Значи да ли је исто када неко посматра да се неко рецимо хипотетички стреља, да ли тај стрељани, а уколико је преживео има већи трауматизам од оног који је то посматрао? Само ме то занима.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Па, у сваком случају мањи је трауматски догађај и стрес имао онај који посматра за разлику од онога ко учествује и који је изложен томе, да.

Председник већа: Добро. Нема више питања? Још једно? Немате. Па можемо сада, а ми смо нешто мислили да направимо, имамо неке обавезе да отпусимо вештака и да онда чујемо примедбе. Кажите.

Адвокат Небојша Перовић: Ја имам још само једно додатно питање. Да ли је вештак био упознат са тим да није смео да користи налаз и мишљење професора доктора специјалисте медицинске психологије Звезданке Савић?

Председник већа: Одбија се да одговори на питање да ли је вештак имао право да користи.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је вештак прочитао решење Апелационог суда које је било у списима предмета?

Председник већа: Јел јесте? Јесте.

Адвокат Небојша Перовић: Па да ли је прочитала на шта се односило то решење?

Председник већа: Рекла је да је прочитала колега, молим Вас.

Адвокат Жељко Санковић: Ако дозволите. Када бих ја упознао неку девојку и причао јој да имам мање година, дал бих ја њу лагао?

Председник већа: Одбија се да вештак одговори на ово питање. На овај начин нећемо разговарати у предметима ратних злочина код члана судско психијатријског одбора, то можете овако код вештака. Добро, кажите Ви мени...Немојте ми објашњавати одбила сам Вам! Да ли имате још нешто да кажете, нешто што би било значајно да ми чујемо, да ли тражите трошкове за данашњи долазак?

Судски вештак др Јасмина Баришић: Донећу Вам трошковник, али у сваком случају значи наше комисијско овај извештај, мишљење и налаз све остајем ја при томе и саглашавам се са комисијом.

Председник већа: Добро. Ја се Вама захваљујем што сте дошли.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија ја имам примедбе.

Председник већа: А пред вештаком? Изволте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. С обзиром да смо ми овде лаици, бар што се мене тиче, и за психологију, задњи пут сам је учио на првој години факултета нешто што се звало социјална психологија, ал то није то. Налазим чисто две практичне ствари на које сматрам да је нужно указати. Што ми као човеку са овим бројем година није јасно. Чули смо од вештака да каже да је на моје питање колико је лично, колико је особа личности, како је утврђено у вештачењу склона прихватању туђих утицаја, дакле није то у оном смислу што је вештак одмах рекла, мислите сугестибилност, али океј нек буде тако. Ја сам овде забележио каже, попримио морална начела свог оца као на пример немој да лажеш. Морална начела оца за кога исти тај сведок односно Ваш испитаник каже да је отац хтео да он умре и апсолутно није желео да буде жив нити да за њега постоји и у свему што је покушавао у животу да направи тај отац га је спутавао. И то су, дал су то морална начела, дакле ово сад није питање него је...

Председник већа: Примедба, примедба, добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: То су морална начела која је прихватио овај човек. Да је вештак у свом налазу сагласан са оним наводом који је, сад не битно ко је од психолога навео, да се ради о особи са нивоом конкретног мишљења ја не бих имао сад ову следећу примедбу, али с обзиром да је закључак да је његово мишљење на нивоу функционалног.

Судски вештак др Јасмина Баришић: Понашања.

Адвокат Ђорђе Дозет: На моје питање да ли је кроз налаз или кроз анамнезу разговор са испитаником закључено да код њега постоји егзистенцијални страх или било какав страх и одговор да то нису приметили, није у складу са оним што смо ми овде чули у крајњој линији са документацијом. А овај сведок као и низ сведока које употребљава, употребљавају државни органи код утврђивања одређених кривичних дела, па тако и ратних злочина, употребљава се сведок који за своје сведочење тражи одређену заштиту. При том не говорим сад да ли је то сведок који ће лагати или неће лагати, ал у сваком случају тргује својим исказом. Ви кажете да овај сведок, односно Ваш испитаник нема никакав интерес да сведочи овако како је сведочио. Дакле, неко ко је потпуно егзистенцијално угрожен, егзистенцијално лично, дакле не од стране неких трећих лица даје исказ и на тај начин му у две државе дају заштиту и обезбеђују њему и његовој породици егзистенцију. Да ли то значи односно то је апсолутно у колизији са овим да нема страх. Дакле, тај човек који, нити је он остварио право на пензију, на било шта, на смештај, на било шта овај исказ који је дао како га год суд сутра проценио је продао. Дакле, он је остварио корист какву свакако не би могао остварити да није сведочио овако како је сведочио. А суд ће процењивати да ли је говорио истину или не. Ми тврдимо да он није, дакле прихватам ако ћемо прихватити то да није склон конфабулацији, а конфабулација је психички поремећај, ако нема конфабулације онда има лажи. То је то.

Председник већа: Добро, хвала. Има још неко неку потребу сада да каже нешто? Колико дуго колега пошто, вратићемо се после паузе. Пред вештаком? Пред вештаком?

Адвокат Небојша Перовић: Наравно.

Председник већа: Изволте ајде пред вештаком.

Адвокат Небојша Перовић: Ја стварно имам један посебан, нисам ни устао са столице одмах ми је упућена критика, а колико ћете да причате.

Председник већа: Ништа необично за кривични поступак у којем се одређује време за извођење појединих радњи. Кажите.

Адвокат Небојша Перовић: Стављам примедбу на налаз и мишљење доктора специјалисте медицине Јасмине Баришић, вишег научног сарадника специјалисте медицинске психологије из разлога што на основу данашњих одговора онако при испитивању адвоката у самим одговорима је очигледно да се садржала тенденциолност и тежња да у целости оправда сведочење Митрашина Глишића, а не да стручан налаз и мишљење да ли је он као особа склон оном чему све до сада покушавамо да дођемо до одговора да преприча нешто и да у оквиру тог препричавања опише догађаје или људе онако како нису, како то није било или како, или људе који нису били присутни том догађају. Из изјава Митрашина Глишића, четири изјаве у којима постоје различитости од тога да ли је присуствовао на некој слави, није присуствовао некој слави, да ли је било струје, није било струје и описивање самих догађаја на различит начин, бранилац не може никако то другачије да назове него лагање. Ми смо данас чак овде од доктора специјалисте медицине Јасмине Баришић вишег научног сарадника специјалисте медицинске психологије сазнали да лагање није ако се износе нетачни подаци, ако се нетачно указује на нешто и тако даље. Чак не само што није лагање, него није ни конфабулација. И такво мишљење и такав закључак и такво вредновање личности човека, у саму личност се урачунава и његов говор и његово причање, његово понашање и његов однос према неком догађају. Ако смо чули да Митрашин Глишић зна овде шта се дешава, зна за шта се суди, зна ко је тужилац, онда одлично зна и које бенефите има из тога. И идемо до тога да вештак чак нам каже да Митрашин Глишић од овога нема никакве користи, а опште је позната чињеница да има. И молим веће да овакав налаз и мишљење и овакав однос судског вештака пред већем за ратне злочине у овако озбиљној ствари где је људима запрећена казна до 20 година, где на основу изјаве тог лица невина лица могу да буду осуђена и овакав однос вештака у најмању руку је да га ово веће не само не прихвати, него да о овоме обавести овај Министарство правде везано за даље учешће у вештачењу у осталим предметима од стране госпође.

Председник већа: Добро. Колеге још неко нешто да каже?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Придружујем се овим свим примедбама уважених колега. Дакле и ја сматрам да вештак није овде, ни ово вештачење није прављено да би се проценила личност Митрашина Глишића већ да би се одбранио судски тужилац Митрашин Глишић. Дакле, да би му се дало на значају оно што ми сви видимо овде да нема тога. Дакле, вештак каже у свом, примедбу стављам да у свом налазу и мишљењу, да Митрашин Глишић није склон конфабулацијама. Конфабулацијама су склоне личности које додају нешто догађајима. Али ако додаје Митрашин Глишић он није склон томе. Такође везано за то да

Митрашин Глишић не лаже и ако лаже Митрашин Глишић не лаже. Митрашин Глишић нема никакав интерес од тога да да овакав исказ и то је познато овоме вештаку и ако има интерес да даје и то и један и други и кривично гоњење и, и што има интерес наравно од државе. Ко му га дао, на који начин и за шта? То ми није јасно ни даље. Дакле, ово једино вештачење које је управљено на то да се заштити Митрашин Глишић о овоме о свему што је говорио колега Перовић. И сматрам да овакво вештачење не сме суд да користи, да треба да одредимо неко друго вештачење са неким другим вештацима. Хвала.

Председник већа: Добро, хвала. Изволте.

Адвокат Новак Нинић: Адвокат Новак Нинић. Придружујем се речима својих колега с тим да бих додао и то да у објективност рада психолога Баришић Јасмине сумњам и из тог разлога што, и да је радила заправо тенденциозно како би се Митрашин Глишић одржао као сведок у овом предмету из разлога што је свако поређење са анамнезом ранијих вештака које је ишло у корист одбране било третирано као, као да је питамо за закључке, а са друге стране је колегама о неким другим околностима где је то могло ићи у корист Митрашина Глишића типа служење војске и остало, врло радо се послужила анамнезом утврђеном приликом ранијих вештачења јер они нису имали ниједан податак да је, да је овај ова комисија није имала ниједан податак о служењу војске Митрашина Глишића већ су то преузели од Ратка Ковачевића и те комисије. Толико.

Председник већа: Добро, хвала. Има још неко нешто да каже?

Хвала Вам што сте дошли. Можете да идете. Трошковник доставите.

Суд одређује паузу у трајању од 20 минута, значи у 11 и 15.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес настави након паузе у 11 и 47.

Позовите сведока Митрашина.

Ја вас молим окривљени да не буде инцидент када дође Митрашин. И једну столицу за сведока пошто, рекли су да би он требао да седи због здравствених проблема. И такође ограничавамо време на 45 минута. Онако како су опет сугерисали вештаци.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Ја нисам знао да ће данас да буде овај сведок. Искрено немам ни његов исказ.

Председник већа: Па рекли сте, рекли смо прошли пут смо се договорили да ћемо га позвати, да ја хоћу још да га видим.

Адвокат Жељко Санковић: Нисам био ту.

Председник већа: Добро, остало је, нисте били шта да радим. Ко Вас је мењао? Ко Вас је мењао? Кажите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Ако се добро сећам, дакле било је питање да ли ћемо га непосредно испитивати или читати.

Председник већа: Ја сам рекла да хоћу да видим сведока. Седите. Добар дан седите.

Сведок Митрашин Глишић: Добар дан.

Председник већа: Седите. Одредили смо да седите због тога што су тако сугерисали вештаци и да ово испитивање сведемо на неко време које је добро. Значи пред судом је сведок Митрашин Глишић са подацима као у списима предмета. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок Митрашин Глишић: Нема.

Председник већа: Добро. Позвали смо Вас као сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Морате да кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питање које би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

Сведок Митрашин Глишић: Разумео сам.

Председник већа: Да ли се заклињете да ћете говорити истину?

Сведок Митрашин Глишић: Истину.

Председник већа: Да ли знате да прочитате заклетву?

Сведок Митрашин Глишић: Дао сам прошли пут.

Председник већа: Да ли знате да је прочитате?

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Председник већа: Добро. „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: Добро. Позвали смо Вас због тога што се променио члан већа, председник већа, па сам ја желела да Вас видим и да Вас чујем, с тим што ћемо се фокусирати на она битна питања и значи 11,50, значи 45 минута. Хоћете да ми кажете молим Вас знате о ком догађају се ради?

Сведок Митрашин Глишић: Знам овај Штрпци.

Председник већа: Молим?

Сведок Митрашин Глишић: У вези Штрбаца.

Председник већа: Јесте. Хоћете да ми кажете који део догађаја сте видели?

Сведок Митрашин Глишић: Па видио прво камион видио кад је ишо из града одозго, јер ја био у кухињи и камион слетио доље на Ајдаровац, у чешму слетио и трактор га извукао, овај Коста Илић. Ја нисам видио те цивиле у камиону никога, док нису дошли доле код школе.

Председник већа: Одакле сте гледали тај догађај код школе?

Сведок Митрашин Глишић: Па доље сам био, био сам ја у кухињи.

Председник већа: Одакле сте гледали? Из кухиње?

Сведок Митрашин Глишић: Па напољу био. Нису ми дали да идем ја у кујну.

Председник већа: Добро, да ли сте стајали, где напољу?

Сведок Митрашин Глишић: Па овај, наспрам настрешнице.

Председник већа: То је у односу на камион где?

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: Настрешница у односу на камион је где?

Сведок Митрашин Глишић: Па напољу.

Председник већа: Добро. Код предње стране камиона, код задње стране камиона, преко пута камиона или где?

Сведок Митрашин Глишић: Камион је окренут, кабина му је окренута горе према насељу.

Председник већа: Добро, а Ви где сте?

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам. А?

Председник већа: А где сте Ви?

Сведок Митрашин Глишић: Био напољу десне стране.

Председник већа: Код код дела камиона с десне стране?

Сведок Митрашин Глишић: Код задње гуме.

Председник већа: Код задње гуме?

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: Добро. И ко је још ту стајао с Вама?

Сведок Митрашин Глишић: Стајао онај Мићо онај пушио цигару, нисам га ја ни упознао. Он је био код мене.

Председник већа: И шта сте Ви ту радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја сам стајао, он је пушио цигару. Кад је испушио цигару он је отишао...

Председник већа: А Ви шта сте радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па одо. Одо онудије по путу.

Председник већа: Ходали сте поред пута?

Сведок Митрашин Глишић: Ја. Тротоар има један.

Председник већа: Добро. А да ли сте Ви гледали све време догађај или сте ходали и удаљавали се од камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам.

Председник већа: Шта?

Сведок Митрашин Глишић: Прво су сишли цивили у, с камиона и ошли и ови повикаше да, да иде мало брже, и да понесу ствари. Да понесу ствари и Бобан и Милан су повикали и ови остали да иде брже.

Председник већа: Добро и шта Ви радите за то време?

Сведок Митрашин Глишић: Па цело време био сам напољу. А Горан Божић није ми дао у камион, овај у кухињу да уђем. Он чувао стражу.

Председник већа: Ко?

Сведок Митрашин Глишић: Горан Божић.

Председник већа: Горан Божић, добро.

Сведок Митрашин Глишић: И он није дао да уђем и ја никако...

Председник већа: И кад су они ушли унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам кад су ушли унутра био напољу.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Цело време.

Председник већа: Јел` сте улазили унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Јел` знате шта се унутра дешавало?

Сведок Митрашин Глишић: Па знам.

Председник већа: Како знате шта се дешавало унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Па тукли их.

Председник већа: Не, не како Ви знате то?

Сведок Митрашин Глишић: Па видио сам кад сам чистио салу.

Председник већа: После тога?

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: А тада док се то дешавало јел сте видели?

Сведок Митрашин Глишић: Значи видео сам овај оно сам их видио свију.

Председник већа: Не, не ја питам када су ушли цивили из камиона унутра.

Сведок Митрашин Глишић: Па ја сам био напољу.

Председник већа: Ви сте били напољу. Како сте онда знали шта се унутра дешава?

Сведок Митрашин Глишић: Па како, па чујем како плачу, кукају.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: У тој сали.

Председник већа: Јел` сте чули да је неко нешто рекао?

Сведок Митрашин Глишић: Нико.

Председник већа: Нисте чули? Или нико ништа није рекао?

Сведок Митрашин Глишић: Мени није ништа речено ни ко је, ни шта је. Знам да су цивили.

Председник већа: Добро. Јел` сте видели после да су ти цивили остали ту или отишли негде?

Сведок Митрашин Глишић: Изашли из сале доле у камион.

Председник већа: Јел` сте то гледали?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја гледо. Само обућа, то је неко оставио.

Председник већа: Шта сте радили после са стварима?

Сведок Митрашин Глишић: Палио.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели како су изгледали цивили?

Сведок Митрашин Глишић: Ево колко вас има, мени само лични карти што нисам оставио, а то сам све ја, умријећу, што нисам само оставио личне карте.

Председник већа: А што? Шта мислите да би значиле личне карте?

Сведок Митрашин Глишић: Па да им докажем да су били. Јел ово што сам ја скупио по улици, само да сам, жао ми. Умријећу. Што нисам оставио пасоше.

Председник већа: Добро, када су улазили цивили у камион кажете да су били голи или у доњем вешу или како?

Сведок Митрашин Глишић: Само у доњем вешу.

Председник већа: А доле на ногама?

Сведок Митрашин Глишић: Па неко је био имао, неко није. Боси.

Председник већа: Јесу ли нешто говорили?

Сведок Митрашин Глишић: Нису ништа. Само су рекли ће ће те нас, идете каже у размјену.

Председник већа: Да ли сте још приметили нешто у њиховом изгледу што би било значајно?

Сведок Митрашин Глишић: Па, било је доље, камион их покупио, пун камион и ошли на Мушиће.

Председник већа: Не, не кажем да ли сте приметили нешто у изгледу цивила што је значајно?

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Председник већа: Добро, а унутра у сали када сте ушли?

Сведок Митрашин Глишић: Кад сам чистио салу, била крвава.

Председник већа: Где је била крв?

Сведок Митрашин Глишић: Па, била по поду.

Председник већа: Капи крви или локва крви? Капи крви тек по нека кап или локве крви?

Сведок Митрашин Глишић: Па локве.

Председник већа: Па како онда то нисте видели на овим људима који су улазили у камион?

Сведок Митрашин Глишић: Па нису, они су сви отишли, само је мени Бобан осто да ми да оно гориво, да запали.

Председник већа: А јел разумете шта Вас питам?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам чуо, извини.

Председник већа: Значи ако сте у сали нашли локве крви.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: Како је онда могуће да на овим људима који су улазили у камион нисте видели такве повреде из којих би они крварили?

Сведок Митрашин Глишић: Па, нисам. Неко је крвав, неко нос, неко леђа.

Председник већа: Па да ли сте Ви то видели?

Сведок Митрашин Глишић: Па, мало је био мрак, мало сам примјетио да нису они људи.

Председник већа: Добро. Да ли сте, кажите ми ако је био мрак јел било неко светло?

Сведок Митрашин Глишић: Било је.

Председник већа: Какво?

Сведок Митрашин Глишић: Па било је у ходнику свјетло.

Председник већа: У ком ходнику?

Сведок Митрашин Глишић: Ономе великоме. Ће иде се у салу.

Председник већа: А напољу?

Сведок Митрашин Глишић: Напољу није.

Председник већа: Па где сте Ви били у ходнику или напољу?

Сведок Митрашин Глишић: Па напољу.

Председник већа: Добро. Кажите ми још да ли познајете људе којима овде судимо?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Председник већа: Кога?

Сведок Митрашин Глишић: Гојка и Јову Липовца, Душка и Драгану Ћекић.

Председник већа: А Љубишу Васиљевића?

Сведок Митрашин Глишић: И Љубишу, он је умро.

Председник већа: Па добро, јел познајете њега?

Сведок Митрашин Глишић: Па познајем.

Председник већа: Добро. Одакле познајете Липовца?

Сведок Митрашин Глишић: Па не знам ни ја, ми се видимо, прије је било оно по селима игранке, па се видимо по игранкама.

Председник већа: Јел га дуго година знате?

Сведок Митрашин Глишић: Па знам му ја и оца.

Председник већа: Јел био он ту, те вечери кад је била?

Сведок Митрашин Глишић: Отац Гојка се зове Миле.

Председник већа: Не, не питам за Липовца? За Липовца питам.

Сведок Митрашин Глишић: Па, ја неке познајем који, боље неке познајем.

Председник већа: Молим?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја неке познајем боље.

Председник већа: Добро. Питам Вас за Липовца јел знате ко је то? Не?

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Председник већа: Добро, а кажите ми да ли познајете Драгану Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Председник већа: Одакле?

Сведок Митрашин Глишић: Па она је дошла са Милом, нека добровољац.

Председник већа: Кад је дошла, које године?

Сведок Митрашин Глишић: Па не знам, '93.

Председник већа: А које године се ово дешавало о чему причамо?

Сведок Митрашин Глишић: Не знам ни ја.

Председник већа: Да ли сте Драгану видели то вече?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: Где?

Сведок Митрашин Глишић: Код, стајала код Јове Липовца.

Председник већа: Ако малопре кажете да не знате Јову Липовца, а Драгана стајала поред њега...

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам реко знам. Ја сам реко знам..

Председник већа: Знате Јову Липовца добро. И одакле знате Јову Липовца, да се вратимо на њега.

Сведок Митрашин Глишић: како не знам, знам му и оца, не знам само како се зове, заборавио сам.

Председник већа: Шта је радио Јова Липовац?

Сведок Митрашин Глишић: Гуро цивиле и гађо кундаком.

Председник већа: Гурао цивиле и гађао кундаком.

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Председник већа: Па одакле, где је он био?

Сведок Митрашин Глишић: С десне стране камиона. Леве, леве камиона.

Председник већа: Добро, а Драгана?

Сведок Митрашин Глишић: Драгана је била неђе горе на половину.

Председник већа: На половину чега?

Сведок Митрашин Глишић: Ходника.

Председник већа: Па како сте је видели, ако сте Ви напољу а она је унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Па уђем ја мало тамо и гледам.

Председник већа: Добро. Јел` радила нешто Драгана?

Сведок Митрашин Глишић: Па и она је гађала, само женско је било ту и више није никог било.

Председник већа: Једина жена.

Сведок Митрашин Глишић: Једино она жена.

Председник већа: Јел` радила још нешто?

Сведок Митрашин Глишић: Па она је исто тукла.

Председник већа: Знате шта сте раније рекли, да је она шутирала ногама те затворенике, да је више пута излазила да донесе воду.

Сведок Митрашин Глишић: То нисам видио.

Председник већа: Добро. Кажите ми сада да ли, одакле познајете Гојка Лукића?

Сведок Митрашин Глишић: Па познајем од кад себе.

Председник већа: А Милана?

Сведок Митрашин Глишић: Милана исто познајем.

Председник већа: А Сретена, Средоја кога још знате?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем све ове.

Председник већа: Све. Па јел` су они рођена браћа или не?

Сведок Митрашин Глишић: Па рођаци рођени.

Председник већа: Ко?

Сведок Митрашин Глишић: Гојко и Средоје.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Што се презивају Лукић.

Председник већа: А Милан?

Сведок Митрашин Глишић: А Милан исто. Он је доље неђе на суђењу, у затвору.

Председник већа: Да ли је Гојко Лукић био у јединици или не?

Сведок Митрашин Глишић: Па то је Миланова група била војске, није он, он је исто добровољац.

Председник већа: Јел` био Гојко стално са њима?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Председник већа: Стално. Јел` имао униформу?

Сведок Митрашин Глишић: Био је и он.

Председник већа: Кажем јел` имао униформу Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Председник већа: Оружје?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Председник већа: И где је он ноћио?

Сведок Митрашин Глишић: Па носио са собом?

Председник већа: Не, не, где је спавао?

Сведок Митрашин Глишић: Спавао је и Милан. Није вамо у школи никако спавао.

Председник већа: Јел` ишао код родитеља?

Сведок Митрашин Глишић: Па откуда ја знам, ја сам био у кухињи, радио у кухињи и ја не знам где и кад иде ко кући.

Председник већа: Па добро, ал` ваљда видите ко једе или не?

Сведок Митрашин Глишић: Кажем нисам ја неке и видио док није дошо ту вече, довучени цивили, а знао сам их онако из виђења.

Председник већа: Кога?

Сведок Митрашин Глишић: Па ове Јову и Гојка и Драгану.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели Гојка то вече шта је радио?

Сведок Митрашин Глишић: Па и Гојко је исто туко.

Председник већа: Како је туко?

Сведок Митрашин Глишић: Па кундаком.

Председник већа: А Обрад и Новак Полуга шта су радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па и он је исто туко.

Председник већа: А Мића Пјано?

Сведок Митрашин Глишић: Мића Пјано, нисам га видио да је туко.

Председник већа: Нисте видели Мићу.

Сведок Митрашин Глишић: Јок, па био је и он.

Председник већа: Био ту, добро. А кажите ми како је то туко Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: Како, то је било... извините само поновите.

Председник већа: Гојко кажем како је то туко затворенике?

Сведок Митрашин Глишић: Па кундаком.

Председник већа: Кундаком.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: Где је он стајао?

Сведок Митрашин Глишић: Туко га по леђима.

Председник већа: Не, не, а где је стајао Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: Па стајао од Јове нема мало корака.

Председник већа: А у односу на њих Обрад и Новак Полућа где су стајали?

Сведок Митрашин Глишић: Па то је све кад је сишло онда су почели све тући.

Председник већа: Не, не, а где су стајали они, какав је то био распоред, баш да знате где су стајали Гојко и Јова?

Сведок Митрашин Глишић: Па стајали су мало корака, није да сад мјерим кораке колко је било то.

Председник већа: А Бобан Инђић?

Сведок Митрашин Глишић: Бобан Инђић он је био с Миланом.

Председник већа: Где, где су они били?

Сведок Митрашин Глишић: Они су били вамо једно два, три корака од врата.

Председник већа: А Небојша Ранисављевић?

Сведок Митрашин Глишић: Е не знам то.

Председник већа: Па јел` он био ту?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Председник већа: А због чега сте упамтили Гојка и Јову Липовца, а Небојшу Ранисављевића не знате где је био?

Сведок Митрашин Глишић: Па чујем како галами.

Председник већа: Ко?

Сведок Митрашин Глишић: Па Гојко и ови остали.

Председник већа: А Небојша је ћутао?

Сведок Митрашин Глишић: Па галами онда...

Председник већа: И кажите ми још где је био Душко, а где је био Љубиша Васиљевић?

Сведок Митрашин Глишић: Душко је био на половину.

Председник већа: На истој страни где и Гојко или на другој страни?

Сведок Митрашин Глишић: Па то је ходник узак ко и ...

Председник већа: А он је био у ходнику.

Сведок Митрашин Глишић: Он је био у ходнику.

Председник већа: Како сте то видели, а Ви напољу?

Сведок Митрашин Глишић: Па одо сам, уђем ја горе мало, ал` не смијем много.

Председник већа: Одакле знате Љубишу и Душка Васиљевића?

Сведок Митрашин Глишић: Знам, отац им радио у шумарству.

Председник већа: Добро. А они где су били?

Сведок Митрашин Глишић: И они су били горе на половину.

Председник већа: Не, не, кажем где су они живели Душко и Љубиша, ако је отац радио у шумарству?

Сведок Митрашин Глишић: Па живели у Ђуревићима.

Председник већа: Молим?

Сведок Митрашин Глишић: У Ђуревићима.

Председник већа: Све време?

Сведок Митрашин Глишић: Па док нису кућу направили у Обреновцу.

Председник већа: Па кад су отишли у Обреновац?

Сведок Митрашин Глишић: Па кад су отишли, не знам ни ја.

Председник већа: Јесу били све време на ратишту?

Сведок Митрашин Глишић: Јесу.

Председник већа: Јел` био неко рањен?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја сам био у кухињи, да вам не лажем, ја сам био у кухињи.

Председник већа: По чему се разликују Душко и Љубиша у изгледу, јел` има разлике?

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Председник већа: Кажу нам овде неки сведоци да је неко од њих носио наочаре за сунце?

Сведок Митрашин Глишић: Ја да лажем, не могу да лажем. Ја сам дао заклетву и не могу да лажем, нисам видио.

Председник већа: Нисте видели.

Сведок Митрашин Глишић: Нисам видио.

Председник већа: Шта је радио Љубиша?

Сведок Митрашин Глишић: Шта су радили?

Председник већа: Не, Љубиша шта је радио?

Сведок Митрашин Глишић: Па тукли.

Председник већа: А Душко?

Сведок Митрашин Глишић: Па они су горе на пола ходника, то је велики ходник, то је некад била нека игранка, и не могу ја, нисам ја све мого да видим екстра.

Председник већа: Каже нам Душко да није био ту, он је био у Обреновцу и радио.

Сведок Митрашин Глишић: Радио у Обреновцу.

Председник већа: Па одакле он ту?

Сведок Митрашин Глишић: Па одакле, из Ђуревића су.

Председник већа: Молим?

Сведок Митрашин Глишић: Ђуревићи.

Председник већа: Мислим одакле се нашао ту у школи ако је радио у Обреновцу?

Сведок Митрашин Глишић: Аааа, па то су добровољци, Миланова војска.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: То је он купио. Више је Милан имо војске нег' овај мој командир.

Председник већа: Добро. Него питам за Душка како је могуће да буде и ту и у Обреновцу да ради?

Сведок Митрашин Глишић: Па не знам ја дал` је радио, ја ти не умијем рећи. Не би ти ја умио рећи да је радио.

Председник већа: Јел` сваког дана био ту?

Сведок Митрашин Глишић: Па сваки дан они су били.

Председник већа: Ко?

Сведок Митрашин Глишић: Па Љубиша и Душко.

Председник већа: Ми имамо потврду да је у петак дан пре овога он радио на послу у Обреновцу зато Вас питам.

Сведок Митрашин Глишић: Па не знам ја дал` је радио дал` није, главно био са Миланом.

Председник већа: То вече?

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: Добро. Да ли сте после овога у школи када су се ти цивили попели ишли негде или сте остали ту, или шта сте радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја сам осто цјело време, четири године ја сам био у кухињи.

Председник већа: То вече.

Сведок Митрашин Глишић: То сам вече био у кухињи, прао судове.

Председник већа: А када су они отишли камионом шта сте радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па одвукли их доље на Мушићима, ја нисам ни знао ђе су их одвукли док нису дошли.

Председник већа: Не, него шта сте Ви радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па чистио салу.

Председник већа: Ко Вам је то рекао?

Сведок Митрашин Глишић: Милан.

Председник већа: Добро. И, ко Вам је после причао за Мушиће?

Сведок Митрашин Глишић: Па кад су дошли одоздо отишли горе Крсти Папићу командиру, команданту.

Председник већа: Добро. Има ли још нешто што би требало да нам кажете, нешто чега се сећате?

Сведок Митрашин Глишић: Па сјећам се...

Председник већа: Или да поновите оно што сте раније рекли...

Сведок Митрашин Глишић: Па истину говорим.

Председник већа: Ако мислите да је важно. Молим?

Сведок Митрашин Глишић: Па истину реко говорим. Овај, камион је око 5 пола 6 дошо из Вишеграда и слетио доље у Ајдаровцу, доље слетио и ја отишо да видим шта је, какав је камион слетио доље. Ја горе кад нађем Милан виче иди зови Косту да се извуче камион. Ја одем Косту зовнем, нађем тамо командира, команданта Крсту Папића и Душка Божића његовог возача, ајде реко зове вас Милан да извучете камион, „јел` то опет довуко“, ја ништа само окренуо и изашо. И онда после то је било, десило се.

Председник већа: Хтела сам да Вас питам, да ли су ови људи о којима говорите били у униформама или у цивилу?

Сведок Митрашин Глишић: Јесу, униформима.

Председник већа: Комплетне униформе, какве?

Сведок Митрашин Глишић: Комплет.

Председник већа: Какве, које боје?

Сведок Митрашин Глишић: Па ко што ова остала војска носи.

Председник већа: Јесу имали ознаке неке?

Сведок Митрашин Глишић: Па имали оне кокарде.

Председник већа: На чему кокарде?

Сведок Митрашин Глишић: На капама.

Председник већа: А ко је имао капе?

Сведок Митрашин Глишић: Имо Милан.

Председник већа: А ови други?

Сведок Митрашин Глишић: Имо неко, неко није имо.

Председник већа: Добро. А од ових овде којима судимо, ко је имао ко није имао?

Сведок Митрашин Глишић: Па имо је онај Митар Четник, Кнежевић и... он је имо шубару.

Председник већа: Е Митар Четник, шта је радио, јел` био он код школе?

Сведок Митрашин Глишић: Он је туко исто, на једно око не види и он је туко се, туко највише цивиле.

Председник већа: Митар Четник је био ту и највише туко цивиле.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: Па јел` он био у ходнику или напоље поред камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Био је у ходнику.

Председник већа: Шта су имали на ногама ови овде којима судимо и о којима причамо?

Сведок Митрашин Глишић: Шта су имали...

Председник већа: На ногама.

Сведок Митрашин Глишић: Па чизме.

Председник већа: Сви?

Сведок Митрашин Глишић: Чизме.

Председник већа: Војничке.

Сведок Митрашин Глишић: Па војне.

Председник већа: Шта је Драгана имала?

Сведок Митрашин Глишић: Имала оне официрске чизме.

Председник већа: Овај, а кажите ми онај неки на „В“, како беше име?

Сведок Митрашин Глишић: Коме?

Председник већа: Па неки о ком сте причали, неки Виларет или тако некако.

Сведок Митрашин Глишић: А Стево.

Председник већа: Аха, шта је он радио?

Сведок Митрашин Глишић: Он је исто, он је исто... тукли су ту сви. Било њих је доста, само што ја нисам запамтио. Било је њих...

Председник већа: Нисте све запамтили који су били или који су тукли?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам запамтио ко, само овако познајем које мало боље познајем, а било и са стране, преко 100, јачи од Микана био са војском.

Председник већа: Добро. Сад ме само интересује зашто сте упамтили баш ове људе овде којима судимо, а нисте на пример тог Виларета, Стеву Виларета?

Сведок Митрашин Глишић: Не знам бога ми.

Председник већа: Одакле је Стева Виларет?

Сведок Митрашин Глишић: Па из... Ријека.

Председник већа: Добро. То је оно што сам ја имала да Вас питам, овако сам хтела да неке ствари можда разјаснимо од оних које сте до сада или да поновите оно што сте до сада говорили. Да ли тужилац има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Имам питања.

Председник већа: Само оно што се није, најкраће нешто да потенцирате, да поновите, да не буде то оно...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па да, да разјаснимо само...

Председник већа: Све испочетка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нећу ићи ...

Адвокат Небојша Перовић: Извините, ограничите временски тужилаштво и одбрану, ако већ смо 45 минута...

Председник већа: Добићете, добићете. Јел` имате пуно?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па не знам можда петнаестак минута.

Председник већа: 15 минута, добро. Ајде видећемо можда буде и брже, јер водимо рачуна о времену. Најкраће могуће, само оно најбитније што мислите да је важно да сведок понови или каже.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли се сећате како је камион са цивилима пришао школи, спреда или од позади?

Сведок Митрашин Глишић: Задњи крај вратима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је растојање између задњег краја врата, да ли је дошло до краја или је оставио неки простор?

Сведок Митрашин Глишић: Па овако само ко што ова чаша, да виде сви, ево овде, само толико што море војник проћи.

Председник већа: Значи између краја камиона и улаза није било простора колико тек да прође човек.

Сведок Митрашин Глишић: Само што човек море проћи.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми да ли сте Ви видели лице Јова Липовца?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам он је био прекопута.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте видели лице Драгане Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте видели лице Гојка Лукића тада?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте видели Душка и Љубишу Васиљевића, њихова лица?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам, на пола ходника.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Добро. Да вас питам како сте Ви улазили у ходник, а ту је тако мали размак?

Сведок Митрашин Глишић: Па уђем, колко је широк, колко је човек широк.

Председник већа: Добро. И Ви се кроз то провучете, уђете, гледате па опет изађете.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је поред тог камиона било још неко возило које дошло са цивилима?

Сведок Митрашин Глишић: Било је двоје кола.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Реците ми дал` сте Ви улазили у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми шта се налази изнад улазних врата школе?

Сведок Митрашин Глишић: Веза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је главни у тој вези био?

Сведок Митрашин Глишић: Драган Симић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` имао неки надимак?

Сведок Митрашин Глишић: Уча.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми дал` сте Ви чули неки разговор некога у тој соби везе на спрату?

Сведок Митрашин Глишић: Чуо сам Крсту Папића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта сте чули да причају?

Сведок Митрашин Глишић: Звао Дамјана Митрашиновића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је Дамјан Митрашиновић?

Сведок Митрашин Глишић: Команданат чете Жупљанске.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви били припадник Жупљанске чете?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта су причали Дамјан Митрашиновић ако се сећате?

Сведок Митрашин Глишић: „Што си га посла тамо, ја нисам каже узо сам камион“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А на кога мисли то, шта кога је послао, на кога мисли?

Сведок Митрашин Глишић: Па мислио је да га је Дамјан послао, Крста мислио послао га Дамјан у Штрпце.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је био у тој просторији горе на спрату?

Сведок Митрашин Глишић: Био је Душко Божић и Драган Учо.

Председник већа: А одакле Ви то знате? Чекајте да видимо, одакле то знате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да, то сам хтео да питам. Где сте Ви били кад су они то причали, како то знате?

Сведок Митрашин Глишић: Па био ја напољу.

Председник већа: А ког дана је то било, то вече?

Сведок Митрашин Глишић: Вече. Предвече.

Председник већа: То вече они седе горе.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како сте Ви то могли да чујете ако сте били напољу, а они горе?

Сведок Митрашин Глишић: Па то је прозор велики, то све отворено и зими и љети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` било неко грејање у тој просторији?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, била гријалица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` грејала добро?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми да ли је неко наредио да цивили изађу из тог камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Јест, наређиво сви ко је ту био близу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А реците ми дал` сте Ви чули нешто шта се дешава у сали школе?

Сведок Митрашин Глишић: Чуо сам да плачу.

Председник већа: Да Вас питам, како Ви чујете изнутра да плачу, ове споља да им наређују да уђу и одозго шта ови људи причају и то све кроз отворен прозор, како је то могуће?

Сведок Митрашин Глишић: Па ту је горе Симић...

Председник већа: Јел` они вичу одозго, јел` овде доле мукла тишина?

Сведок Митрашин Глишић: Па они су у сали цивили.

Председник већа: И Ви из сале чујете јауке и крике и ударце.

Сведок Митрашин Глишић: Није то далеко.

Председник већа: Добро. Ајте тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` сте Ви улазили у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` знате можда колико су се они задржали у сали?

Сведок Митрашин Глишић: Задржали се... не знам нисам имо сата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А да ли је Гојко Лукић ушао у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је Јово Липовац ушао у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је Драгана Ђекић ушла у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Председник већа: Како је све то, то је питано све.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Реците ми да ли је неко наредио цивилима да уђу у камион или су они сами ушли у камион након изласка из сале?

Сведок Митрашин Глишић: Наређивано је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су они били обучени или голи?

Сведок Митрашин Глишић: Били голи.

Председник већа: Ама то смо све, то је све реко већ немојте да га, да узмемо на кључно оно питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је Јово Липовац отишао са цивилима из школе у Прелову?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је отишла Драгана Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је отишо Гојко Лукић?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Душко и Љубиша Васиљевић?

Адвокат Небојша Перовић: Примедба, приговор...

Председник већа: Чекајте.

Адвокат Небојша Перовић: Морате ми одобрити.

Председник већа: Прво да ми објасни сведок како су они отишли.

Сведок Митрашин Глишић: Отишли?

Председник већа: Да.

Сведок Митрашин Глишић: Па остала само једна кола, ови су отишли с камионом да им Милан да гориво.

Председник већа: Где је Драгана отишла, како је она...

Сведок Митрашин Глишић: Па и она је отишла с камионом.

Председник већа: Попела се у камион.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: И ко се још попео у камион?

Сведок Митрашин Глишић: Е нисам им ја водио пажњу.

Председник већа: Мало пре нам кажете отишо Липовац, отишо овај, отишо онај, како су отишли?

Сведок Митрашин Глишић: Па отишли су сви у камион, само остао Бобан и Милан и Оливер Крсмановић да им да гориво и реко Милан имаш салу, иди доље чисти салу и да попалим.

Председник већа: Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте чистили салу дал` сте је очистили до краја?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам, по мом изгледу јесам, а...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А по чијем изгледу нисте?

Сведок Митрашин Глишић: По изгледу Милановоме.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте Ви знали да постоји светло у сали?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам знао шта има у сали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, јесте знали да постоји светло у сали?

Сведок Митрашин Глишић: Па склопка била, нисам ја знао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како сте чистили ако није било светла?

Сведок Митрашин Глишић: Имо свјећу.

Председник већа: Немојте све испочетка тужиоче, само оно што је важно да чујем, то светло, ово оно то смо све, значи оно најважније сада, нећемо сви да се враћамо на све.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте тај дан, након одласка и повратка срели Јову Липовца и Драгану Ђекић поново у школи? То нисте рекли судији.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И можете да нам кажете дал` су они нешто причали и ако јесу шта?

Сведок Митрашин Глишић: Причали су.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Ја молим да тужиоца опоменете да не поставља оваква питања. Прво треба да видимо да ли је видео да ли је неко дошао у школу...

Председник већа: Добро.

А не да набраја лица која су дошла у школу.

Председник већа: Да, оно што је важно тужиоче и оно што није речено, да не буде заиста на овај начин.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте видели Јову Липовца и Драгану Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: То је већ рекао сад, сад је већ то рекао. То не вреди сад да вратимо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте видели то вече у школи Јову Липовца и Драгану Ђекић?

Председник већа: Ама рекао је, то сам питала.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Јел` су они нешто разговарали?

Сведок Митрашин Глишић: Разговарали око неког плијена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дал` знате о ком плену су говорили?

Сведок Митрашин Глишић: Не знам, само су неко мање неко више.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми шта сте чули шта се десило са цивилима тим што су одведени?

Сведок Митрашин Глишић: Па чуо сам после да одвучени цивили на Мушиће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте чули нешто шта се десило са њима?

Сведок Митрашин Глишић: Чуо сам да их побијено, у кући доље...

Председник већа: Добро, то је све... нема ту, то је све речено и нема ту дилеме да је то тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. А реците ми које сте Ви годиште?

Сведок Митрашин Глишић: `62.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми јел` сте служили армију?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јел` можете да нам кажете где?

Сведок Митрашин Глишић: У Мостару.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Јел` знате можда како се касарна звала?

Сведок Митрашин Глишић: „Тита маршала“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми јел` се сећате које сте године служили?

Сведок Митрашин Глишић: `82. отишо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми јел` сте пријављени у матичној књизи рођених оног дана кад сте рођени или Вас је отац пријавио неки други дан?

Сведок Митрашин Глишић: Други дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А реците ми зашто сте се одлучили да сведочите овде пред овим судом?

Адвокат Небојша Перовић: Приговор, председнице...

Председник већа: Шта је ту приговор?

Адвокат Небојша Перовић: Приговор је зато што сведок не може да се испитује са зашто. Питања не могу тако да се постављају, зашто и зато, не може да то буде питање.

Председник већа: Добро. Али он би морао да сведочи ако га позову, ако га позовемо ми или неко други да сведочи он мора да сведочи. Питање неко друго, да ли сте Ви сами отишли, испричали да Вам је нешто познато о овом догађају и коме?

Сведок Митрашин Глишић: Коме да дођем...

Председник већа: Да ли сте сами отишли негде испричали да нешто знате о овом догађају?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам.

Председник већа: Јел` Вас неко позвао или сте Ви сами отишли?

Сведок Митрашин Глишић: Једном сам већ, двапут с Мишом био.

Председник већа: Да, да, него причам оно први пут.

Сведок Митрашин Глишић: Па први пут ето.

Председник већа: Да ли сте сами отишли испричали или су Вас позвали?

Сведок Митрашин Глишић: Позвали.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте у завади са Гојком Лукићем?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А са Јовом Липовцем?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте у завади са Душком Васиљевићем?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте у завади са Драганом Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су та кола која су била поред камиона имала упаљене фарове?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, имала су.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су ти фарови били окренути ка улазу у школу?

Председник већа: То смо све оно раније, да не понављамо, све је то да ту... само оно што мислите да није рекао или оно што сматрате да је кључно, да ето чује, само због измене председника већа, иначе он је заиста...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад сте чистили школу шта сте нашли у сали школе?

Сведок Митрашин Глишић: Нашли `аљине оне...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад, разликују се искази. Сем `аљина шта се још нашли, јесте још нешто нашли?

Сведок Митрашин Глишић: Нашли личну карту и пасоше.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли још нешто је било у школи, у сали?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам више ништа.

Председник већа: Можете и касније после браниоца ако се сетите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. После ћу, право на додатна питања, хвала.

Председник већа: Дозет.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Искрен да будем не осећам се апсолутно угодно у овој садашњој ситуацији, ал` најпросто улога ми налаже да учествујем у мучењу. Јел` можете рећи где сте становали у то време?

Сведок Митрашин Глишић: Становао у Капетановићима прије.

Адвокат Ђорђе Дозет: У време `93. фебруар.

Сведок Митрашин Глишић: Док је Југославија била. Па био, кад је почео рат био сам у Прелову.

Адвокат Ђорђе Дозет: Стан, кућа, где сте живели, говорим о `93. години.

Сведок Митрашин Глишић: Па био у Прелову.

Адвокат Ђорђе Дозет: Извињавам се...

Председник већа: Каже у Прелову, ја тако разумем. Чујем у Прелову да, тако ја разумем.

Адвокат Ђорђе Дозет: У Вашој кући или?

Сведок Митрашин Глишић: Стан.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли у том, око тог стана има било какве везе Крсто Папић?

Сведок Митрашин Глишић: Па има он све зна боље јок ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, не, дал` Вам је можда он омогућио да живите у том стану?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја сам ушо, свако је улазио пре у станове, кад се заратовало.

Адвокат Ђорђе Дозет: Како мислите улазио свако у станове?

Сведок Митрашин Глишић: Па нема, празни станови, улазила војска ње је хтела.

Адвокат Ђорђе Дозет: А рекли сте да сте распоређени били у кухињи?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: А ко Вас је тамо распоредио?

Сведок Митрашин Глишић: Крста.

Адвокат Ђорђе Дозет: Шта је Вама Крста био?

Сведок Митрашин Глишић: Командант.

Адвокат Ђорђе Дозет: Командант. Чега?

Сведок Митрашин Глишић: Батаљона, Жупљанске.

Адвокат Ђорђе Дозет: Жупљанског батаљона.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: А командир чете?

Сведок Митрашин Глишић: Командир чете Микан Илић.

Адвокат Ђорђе Дозет: Микан Илић.

Сведок Митрашин Глишић: Милан Илић.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте дужили оружје?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Шта?

Сведок Митрашин Глишић: Четресосмицу.

Адвокат Ђорђе Дозет: М-48.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: То је она стара војничка пушка.

Сведок Митрашин Глишић: Стара војничка.

Адвокат Ђорђе Дозет: И тад '93. сте имали са собом М-48 пушку?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јесте.

Председник већа: Извините колега. У којој сте Ви гардероби били, јесте Ви били у униформи?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: А на ногама?

Сведок Митрашин Глишић: Чизме.

Председник већа: А ко Вам је дао униформу?

Сведок Митрашин Глишић: Па дао ми Крста.

Председник већа: А у чему је била Станица Марковић?

Сведок Митрашин Глишић: Станица Марковић? Станица је Марковић дошла узо је Крста да буде куварица.

Председник већа: Да, да, али у чему је она била кад је кувала ту?

Сведок Митрашин Глишић: Па била у сукњи ко и остале жене.

Председник већа: Па које су још жене биле?

Сведок Митрашин Глишић: Био Васа Војнић и он кувар.

Председник већа: Па у чему је био Васа?

Сведок Митрашин Глишић: Он је био у мантилу.

Председник већа: А Станица јел` била у својој сукњи или у сукњи војничкој?

Сведок Митрашин Глишић: Па својој сукњи.

Председник већа: У својој сукњи. А зашто су Вама дали униформу, а Станица нису?

Сведок Митрашин Глишић: Па откуда ја знам, она као нема право.

Председник већа: Добро. Извините колега.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ко је Митар Четник?

Сведок Митрашин Глишић: Митар Четник он је умро, има 8 година.

Адвокат Ђорђе Дозет: Али ко је он, јел` то лице неко, добровољац из Србије или?

Сведок Митрашин Глишић: Он је добровољац.

Адвокат Ђорђе Дозет: Откуд је?

Сведок Митрашин Глишић: Па доље рођен, у Прелову.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јел` живео у Прелову пре рата или?

Сведок Митрашин Глишић: Па сад да вам објашњавам, он је живео у шуми, кућа била на Шамцу.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле није он дошао од некуд у тај крај...

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Адвокат Ђорђе Дозет: Него је домаћи тамо.

Сведок Митрашин Глишић: Домаћи.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли познајете Цанета Липовца?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ко је то?

Сведок Митрашин Глишић: Јовин брат.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јовин брат.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јесте њега негде видели то вече?

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нисте.

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Напомињем да сте изјавили да сте и њега видели тамо?

Сведок Митрашин Глишић: То сам ја грешком.

Адвокат Ђорђе Дозет: Грешком. Немојте гледати у тужиоца не може Вам помоћи...

Сведок Митрашин Глишић: Ма не, не гледам ја ништа.

Председник већа: Не, ништа, немојте колега, имамо још мало времена до ове паузе па зато... Немамо после паузе, ајде да видимо дал` можемо да завршимо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Рекли сте на питање суда да сте улазили, излазили у тај ходник, а до сад сте говорили у четири наврата да вам неки стражар није дозволио да уђете. Шта је истина?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам дубоко ишо, ишо до ћошка камиона.

Адвокат Ђорђе Дозет: До ћошка камиона сте ишли.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле нисте улазили у ходник.

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нисте улазили. Кажете на питање тужиоца да сте слушали разговор између Крсте Папића и ако сам добро забележио Митрашиновића.

Сведок Митрашин Глишић: Мију.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јесте слушали тај разговор?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јел` су њих двојица били заједно горе или какав је то разговор био?

Сведок Митрашин Глишић: Био преко везе.

Адвокат Ђорђе Дозет: Преко везе.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: И како сте Ви чули то преко везе?

Сведок Митрашин Глишић: Био ја доље, неумем да објасним, био доље напољу...

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, не, како сте чули оба саговорника, то ми није јасно.

Сведок Митрашин Глишић: Па Крста сам, његов глас, познајем Крсту, „што си посло њега“.

Адвокат Ђорђе Дозет: Али како чујете одговор?

Сведок Митрашин Глишић: Па чујем, доље напољу био, под прозором.

Адвокат Ђорђе Дозет: Али како чујете одговор? Разумем да чујете евентуално ако је тишина шта Крсто Папић говори, ал` како чујете шта овај други говори?

Сведок Митрашин Глишић: Па он... тако сам чуо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Тако сте чули.

Председник већа: Добро колега, тако је чуо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Са чим су дошли кажете, Јово и Драган?

Сведок Митрашин Глишић: Са „Нивом“.

Адвокат Ђорђе Дозет: Са „Нивом“.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: Колико је људи кажете Ви „Миланови“, тако их називате, колко „Миланових“ људи је ту било?

Сведок Митрашин Глишић: Па било је стотину.

Адвокат Ђорђе Дозет: Стотину.

Сведок Митрашин Глишић: Јачи од Микана Илића.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, не, то вече, говоримо само о том догађају.

Сведок Митрашин Глишић: А то. Па нисам ту их бројо колко је било.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па отприлике.

Сведок Митрашин Глишић: Па неких је било 50, 80.

Адвокат Ђорђе Дозет: И сви су отишли осим рекли сте Милана и?

Сведок Митрашин Глишић: И Бобана и Оливера Крсмановића, њих је тројица.

Адвокат Ђорђе Дозет: И сви су отишли камионом.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле њих 50, плус 20 цивила.

Сведок Митрашин Глишић: Па натрпали се.

Адвокат Ђорђе Дозет: Који је то камион био?

Сведок Митрашин Глишић: Па војни камион.

Адвокат Ђорђе Дозет: Војни камион.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јел` знате који можда, не знате?

Сведок Митрашин Глишић: Не знам.

Председник већа: Добро. То је било, ево и сугеришу ми чланови већа да је то било.

Адвокат Ђорђе Дозет: Примедбе ћу онда на крају да изнесем или поновите оно што сам до сад рекао. Немам више питања.

Председник већа: Важи. Перовић.

Адвокат Небојша Перовић: Добар дан.

Сведок Митрашин Глишић: Добар дан.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Да ли можете да се сетите какве су фризуре имали покојни Љубиша Васиљевић и Душко Васиљевић у то време?

Сведок Митрашин Глишић: Па не могу ја, нисам гледо у главу какву имају косу.

Адвокат Небојша Перовић: Председнице ако дозвољавате, сведок Мићо Јовичић је реко да је имао дугу косу неко од њих.

Сведок Митрашин Глишић: Не знам...

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате Ви?

Сведок Митрашин Глишић: Сјећам се да су имали, да ли је Душко или Љубиша дугу косу.

Председник већа: А по чему Ви разликујете Љубишу и Душка?

Сведок Митрашин Глишић: Па један је мало, косе није имо.

Председник већа: Чекајте, сад нам кажете да не знате какву је ко косу имао, а сад кажете један није имао косу.

Сведок Митрашин Глишић: Па не знам, грешим.

Председник већа: Како?

Сведок Митрашин Глишић: Грешо сам.

Председник већа: Шта сте грешили?

Сведок Митрашин Глишић: Па што сам..., имо је неки косу ја нисам сад гледо у главу ко има косу, ко нема.

Председник већа: И по чему их разликујете? Јел` их разликујете, малопре кажете да их не разликујете? Малопре сте рекли да их не разликујете. Јел` их разликујете или не?

Сведок Митрашин Глишић: Па шта ја знам, имо ли неки косу, ја не могу сад гарантоват ко има косу, кад дођу по мраку.

Председник већа: Колега ајте Ви, наставите.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли се сећате у том ходнику што кажете, па до пола, па Ви сте тамо рецимо између камиона и врата јел` тако.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Небојша Перовић: Па овако провирите мало главу јел` тако.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Небојша Перовић: Јесте тако гледали?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате ко је био на половини ходника, онај који је имао косу...

Сведок Митрашин Глишић: Па био је Душко и Љубиша на половину ходника.

Председник већа: Заједно? Јел` заједно били њих двојица?

Сведок Митрашин Глишић: Заједно.

Председник већа: Заједно.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Председник већа: Добро, онда и нема потребе да их разликује.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли је било светло у ходнику?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Изјаснио се судија.

Сведок Митрашин Глишић: Било је светло ...

Адвокат Небојша Перовић: Горе.

Сведок Митрашин Глишић: Горе код чесме.

Адвокат Небојша Перовић: А где је чесма?

Сведок Митрашин Глишић: Горе до бине.

Адвокат Небојша Перовић: До бине.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Небојша Перовић: А у ходнику?

Сведок Митрашин Глишић: Доље на половину ходника није било.

Адвокат Небојша Перовић: Није било. Значи у ходнику нема светла јел` тако.

Сведок Митрашин Глишић: Нема.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли сте Ви свакодневно, Ви сте питали слично питање али морам, значи да ли сте и после догађаја и пре догађаја, да ли сте свакодневно гледали Љубишу и Душка Васиљевића?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам ја гледо, буљио у човека...

Адвокат Небојша Перовић: Не мислим то, јел` су били присутни, виђали сте их ...

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли знате презиме Митру Четнику?

Сведок Митрашин Глишић: Кнежевић.

Адвокат Небојша Перовић: Кнежевић, добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Санковић.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Можете ли ми рећи, за време рата гдје сте Ви спавали?

Сведок Митрашин Глишић: Спаво у Прелову.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте спавали ту у школи?

Сведок Митрашин Глишић: У школи.

Председник већа: Па то га је малопре питао Дозет.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте све време били ту у школи спавали?

Председник већа: Колега малопре је Дозет то питао.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ја сад ево искрено морам да ставим примедбу на начин како Ви водите главни претрес...

Председник већа: Можете, нормално. Ја сам Вам рекла немојте сви једно исто.

Адвокат Жељко Санковић: На питање, на питање Дозета сведок је рекао да је добио неки стан и да је тамо био у том стану, а сад на моје питање је рекао да је био и спавао у школи. Ја знам због чега га ово питам...

Председник већа: Добро, ја Вама кажем...

Адвокат Жељко Санковић: Тужиоца који је постављао низ питања које је већ сведок одговорио, сте му дозволили све, а мени на прво ускраћујете.

Председник већа: Не, не, ево то је зато што вероватно пристрасно водим поступак.

Адвокат Жељко Санковић: Па вјероватно.

Председник већа: Иначе оно што је било пре 5 минута то свакако да не можете да питате поново.

Адвокат Жељко Санковић: Ево сад видите зашто сам га питао, јел` је сведок рекао потпуно другачије од онога што је рекао Дозету.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Ја Вас молим онда да ме пустите или ми ускратите, па ја нећу да га питам ништа.

Председник већа: Па, могуће..

Адвокат Жељко Санковић: Тужиоцу сте дозволили, онда дозволите и мени.

Председник већа: Могуће.

Адвокат Жељко Санковић: Да. Можете ли ми рећи да ли је Вама неко бранио да Ви поред тог камиона уђете у тај ходник?

Сведок Митрашин Глишић: Јест, онај Горан Божић.

Адвокат Жељко Санковић: Како на који начин Вам је бранио?

Сведок Митрашин Глишић: Па не смије нико да уђе горе.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли само усмено или је стао испред Вас?

Сведок Митрашин Глишић: Стао преда мном стао.

Адвокат Жељко Санковић: Испред Вас је стао и бранио да Ви уђете.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Океј. Реците ми ових 50 до 80 војника, да ли су они, гдје су они били сви?

Сведок Митрашин Глишић: Па били у ходнику.

Адвокат Жељко Санковић: Сви у ходнику.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Можете ли ми рећи, Ви сте рекли да је неко, да су цивиле тукли унутра јел` тако.

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви то видели?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам видио, ал` су кржави...

Адвокат Жељко Санковић: Како знате да су тукли цивиле унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Па што су кржави.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли Вам неко рекао да су их тукли унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Па није, али кржави, видиш...

Председник већа: Ево каже видео их кржаве.

Адвокат Жељко Санковић: А јесу ли се можда тукли између себе?

Председник већа: И чуо је, малопре каже да је чуо.

Адвокат Жељко Санковић: Можда им је неко рекао да се туку између себе.

Сведок Митрашин Глишић: Не. Ко би...

Адвокат Жељко Санковић: Није. Како знате да им није нико рекао?

Председник већа: Немојте тако молим Вас!

Адвокат Жељко Санковић: Судија дозволите, унакрсно испитивање пустите ме да испитујем сведока.

Председник већа: Али малопре је рекао да је чуо.

Адвокат Жељко Санковић: Па судија он је чуо, ја га питам на који начин је чуо...

Председник већа: Јао колега ал' не можете да...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је чуо од некога другог, да ли је... му неко рекао...

Председник већа: Чуо је крике, малопре, и јауке, то је рекао.

Адвокат Жељко Санковић: Али је рекао тукао, пустите ме да га испитујем судија.

Председник већа: Јао колега, Ви сте стално нешто као дискриминисани, знате...

Адвокат Жељко Санковић: Али знам судија, али знате како...

Председник већа: А постављате питања...

Адвокат Жељко Санковић: Ево овако...

Председник већа: Немојте да расправљамо. Сведок има 45 минута, па онда мора паузе, па дајте...

Адвокат Жељко Санковић: Онда ајмо сутра судија, да наставимо сутра и фино га испитујемо...

Председник већа: Не можемо сутра да... зашто би настављали сутра...

Адвокат Жељко Санковић: Па ја имам питања, нећу ...

Председник већа: Па три дана, једно исто, сведок је био овде данима. Изволте. Све исто да понавља.

Адвокат Жељко Санковић: Није исто. Реците ми, у том ходнику, из тог ходника како се улази у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Улазиш горе кроз ходник цео споља и лијеве стране сала.

Адвокат Жељко Санковић: Јел` има ту са лијеве странем неки ходник?

Сведок Митрашин Глишић: Има.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми како онда знате да је Гојко Лукић ушао у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Па сви су ушли.

Адвокат Жељко Санковић: Како знате?

Сведок Митрашин Глишић: Па нема нико у ходнику вамо.

Адвокат Жељко Санковић: Како знате да нема никог у ходнику?

Сведок Митрашин Глишић: Па то је, кажем све је ушло.

Адвокат Жељко Санковић: Како знате?

Сведок Митрашин Глишић: Па да мој тата, онда...

Адвокат Жељко Санковић: Ја не питам Вас за тату. Ја питам како знате да је Гојко Лукић ушао у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја сам гледо сви ушли, нема никога.

Адвокат Жељко Санковић: А јесте били Ви у ходнику?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте били у том малом ходнику до улаза у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Адвокат Жељко Санковић: Па како знате да није стао у мали ходник него да је ушао у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесте, ушли су.

Адвокат Жељко Санковић: Па како знате да није био...

Председник већа: Каже да је ушо, није он рекао где је.

Адвокат Жељко Санковић: Рекао је да је ушао у салу, судија.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Мислим, моје је право да га питам.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Мислим, моје је право да га питам.

Председник већа: Добро, ево, како зна. Хајде, кажите молим Вас.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте ли Ви видели да је Гојко ушао у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам, понављам.

Председник већа: Јесте ли видели или то мислите?

Сведок Митрашин Глишић: Па није нико био у ходнику.

Председник већа: Нико није био напољу, добро.

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте ли улазили Ви у тај мали ходник...

Председник већа: Ама, рекао је да није.

Адвокат Жељко Санковић: ...који води у салу?

Председник већа: Рекао је да није.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли знате да је неко био у том малом ходнику који води у салу?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам ја гледао за њима шта има.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Да ли сте препознали Гојка тако што је викао?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам.

Адвокат Жељко Санковић: Шта је викао?

Сведок Митрашин Глишић: Хајде брже, брже.

Адвокат Жељко Санковић: Брже, је л`?

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: И по гласу сте знали да је то Гојко.

Сведок Митрашин Глишић: Па, по гласу.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли имају сличан глас и његова браћа?

Сведок Митрашин Глишић: Имају.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми, да ли је неко ту, када је дошао тај камион, стајао поред Вас?

Сведок Митрашин Глишић: Да ли је тукао ко?

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је неко стајао поред Вас?

Сведок Митрашин Глишић: Стајао Мици онај.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли знате Ви Мићу?

Сведок Митрашин Глишић: То када се ослободило, Четник ми причао све.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли Вама Четник причао о самом догађају?

Сведок Митрашин Глишић: Па, јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Значи, Четник Вам је све испричао у суштини?

Сведок Митрашин Глишић: Све.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Председник већа: Нинић.

Адвокат Новак Нинић: Адвокат Нинић. Занима ме, када сте видели Ђекић Драгану, је ли она дошла у Прелово камионом?

Сведок Митрашин Глишић: Па да Вам кажем, нисам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сведок се изјаснио, судија молим Вас.

Председник већа: Извините. Отворите мало прозор. Како год хоћете, ако вам није ту хладно отворите мало да...

Адвокат Новак Нинић: Је ли дошла камионом са тим цивилима?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам видио, не могу да ја лажем. Видио сам у ходник када су изашли. Када се паркирао камион и онда сам неке видио.

Адвокат Новак Нинић: Кажете да сте видели у ходнику?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Новак Нинић: Малочас рекосте да је била поред Јове Липовца који је био десно од камиона.

Сведок Митрашин Глишић: Па јесте, а ти ми реци како је био ко у камиону. Нисам видио цивиле, ове, војску.

Адвокат Новак Нинић: Па, чиме је дошла Драгана?

Сведок Митрашин Глишић: Откуд знам, са колима.

Адвокат Новак Нинић: А шта је, где је видите касније, у ходнику, кажете?

Сведок Митрашин Глишић: У ходнику.

Адвокат Новак Нинић: И шта ради Драгана у ходнику?

Сведок Митрашин Глишић: Туче кундаком.

Адвокат Новак Нинић: Које пушке?

Сведок Митрашин Глишић: Која пушка? Не знам.

Адвокат Новак Нинић: Какав је кундак?

Сведок Митрашин Глишић: Па, дрвени.

Адвокат Новак Нинић: Дрвени. Добро. А како изгледа Драгана у то време?

Сведок Митрашин Глишић: Па, имала је краћу косу.

Адвокат Новак Нинић: Кратку косу. А је л` униформа регуларна, као код мушкараца?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте. Имала је комбинезон.

Председник већа: Шта?

Адвокат Новак Нинић: А капу?

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Адвокат Новак Нинић: Није носила капу. Је л` имала фризуру неку?

Сведок Митрашин Глишић: Па, ко и остале жене. Мало је имала, враћала горе.

Адвокат Новак Нинић: А јесте ли је видели некада пре овог?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам, једно два пута видио када је долазила нешто у управу.

Адвокат Новак Нинић: Што је долазила?

Сведок Митрашин Глишић: Шта ја знам. Ја се то нисам мешао шта они раде, са Крстом и шта је радио.

Адвокат Новак Нинић: Питам Вас зато што раније кажете да је имала косу везану у реп.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Новак Нинић: А је ли имала косу везану у реп или је склањала косу?

Сведок Митрашин Глишић: Имала је реп тада. Сада је не могу познати, када би, да сам је некада видио.

Адвокат Новак Нинић: А кажете да је ту долазила јер је имала некаква посла са Крстом.

Сведок Митрашин Глишић: Имала је, Крста ју је и оћерао из Прелова.

Адвокат Новак Нинић: Крста је Драгану отерао из Прелова.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте. Прво Бобан, па онда Милан, па је Крста дошо, била дан, два, спавала у учионици.

Адвокат Новак Нинић: Како, чекајте. Прво је Бобан терао из Прелова, па је...

Сведок Митрашин Глишић: Крста је оћеро први из Прелова.

Адвокат Новак Нинић: А шта кажете онда Бобан и Милан, то нисам разумео.

Сведок Митрашин Глишић: Па она је била код њих. Шта су они радили горе, посвађали се и дође у Прелово и преноћи, двији вечери и мени Крста виче је ли Драгана доље, реко јест, иди је зови, ја је зовнем, она оде горе њему. Тражила му кола да је одвуче у Вишеград. Каже ја немам горива, иди пјешке. Дала ми врећу за спавање и дала ми помитач.

Адвокат Новак Нинић: Вама дала?

Сведок Митрашин Глишић: Ја. И торбу.

Адвокат Новак Нинић: Питам Вас зато што сте пред тужилаштвом, када сте исказивали, везано за Драгану, рекли да сте видели једном док је била на некаквој обуци, да је туда протрчавала.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, био Рики неки из Србије, добровољац. Он је имао своју војску и отишао. Крста га је нешто оћерао.

Адвокат Новак Нинић: Какве везе сада има Драгана са тим Рикијем? Је ли она била код њега у јединици?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте и онда прешла вамо код Милана.

Адвокат Новак Нинић: Па је ли долазила ту само тада када је била на тој обуци код Рикија или је долазила нешто пословно са Крстом Папићем?

Сведок Митрашин Глишић: Па, имала је она нашу војску, она обучавала.

Адвокат Новак Нинић: Она је обучавала војску?

Сведок Митрашин Глишић: Да.

Адвокат Новак Нинић: А коју врсту обуке је држала Драгана Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Не знам.

Адвокат Новак Нинић: Добро, колико јасно Ви у ходнику том дугачком, без светла, видите шта ради Драгана Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Она је радила доље, мало ближе, док је била.

Адвокат Новак Нинић: Где ближе? Ближе чему? Сали?

Сведок Митрашин Глишић: Вратима.

Адвокат Новак Нинић: Вратима улазним.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Новак Нинић: И када одлазе оданде, чиме одлази Драгана из Прелова?

Сведок Митрашин Глишић: Са „Нивом“ овај, тада с војском.

Адвокат Новак Нинић: Са војском или са „Нивом“?

Сведок Митрашин Глишић: Мени се чини, шта, је л` мене Ви питате шта је радила у Прелову.

Адвокат Новак Нинић: Не, не, када је одлазила из Прелова.

Сведок Митрашин Глишић: Све је Крсто оћерао, је л`.

Адвокат Новак Нинић: Не, не, не, то вече.

Сведок Митрашин Глишић: Па са колима ваљда, са Миланом, с ким је отишла.

Председник већа: Па је л` се попела, малопре кажете, на камион.

Сведок Митрашин Глишић: Па, на камион се попели, што је остало.

Адвокат Новак Нинић: А кажете и да је Милан остао. Како је отишла са...

Сведок Митрашин Глишић: Остао мени Милан да да гориво, 5 литара нафте.

Адвокат Новак Нинић: Па је ли била Драгана ту са њим?

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Адвокат Новак Нинић: Па, чиме је отишла ако је Милан остао да се превезе колима, чиме је отишла Драгана?

Сведок Митрашин Глишић: Па, двоја кола у осморо седи по четворо, то је осморо и ресто у камиону.

Адвокат Новак Нинић: Десет у камиону.

Председник већа: Ресто, ресто.

Адвокат Новак Нинић: А ресто, извињавам се. То је то, немам више питања.

Председник већа: Да Вас питам само, малопре кажете, викао је Гојко, па викао је Милан, па по гласу. Да ли Ви разликујете њихове гласове? Да није то викао Милан?

Сведок Митрашин Глишић: Па не знам. Ја не познајем гласове. Нисам ја, са њима не живим.

Председник већа: Добро. Да ли неко још има нешто да пита? Ко? Хајде Санковићу.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, да ли су ту ноћ, ти војници били маскирани? Да ли су по лицу били маскирани?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам видео.

Адвокат Жељко Санковић: Нисте видели никог. Добро. Реците ми, да ли Вас је Милан Лукић ту ноћ тукао?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте изјутра.

Адвокат Жељко Санковић: Изјутра.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли био он безобразан према Вама?

Сведок Митрашин Глишић: Па, јесте, остало му једно дугме.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Да ли је иначе био безобразан према Вама?

Сведок Митрашин Глишић: Па, није.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви после тог догађаја причали у Вишеграду да ћете због тога што Вас је ишамарао, да ћете да се светите његовој породици?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми, ко је ту остао, Милан или Бобан да Вам да гориво?

Сведок Митрашин Глишић: Милан и Оливер Крсмановић и Бобан и Милан.

Адвокат Жељко Санковић: Сви су остали.

Сведок Митрашин Глишић: Сва тројица била ту.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала.

Председник већа: И тужилац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево, имам четири питања само ако дозволите. Када кажете да је неко имао дугу косу, да ли то значи да је имао косу рецимо до рамена или овако до ушију?

Сведок Митрашин Глишић: Па до ушију.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми, да ли је Крсто Папић бранио да се пије?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми, је ли Јово Липовац имао неки надимак, да ли знате?

Сведок Митрашин Глишић: Мали човек.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можете да набројите ко је био у школу, поименично, то веће у Прелу? Ако можете, можете, ако не, не.

Сведок Митрашин Глишић: Могу ове, је ли све?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ако се сећате.

Сведок Митрашин Глишић: Па ако се сетим, знам их...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од оних осталих што их нисмо спомињали.

Сведок Митрашин Глишић: Новак Полуга, Обрад Полуга, Стева Виларет, Бобан Инђић, Милан Лукић, Гојко Лукић, Петко Инђић и Бобан, рекао сам, Митар Кнежевић, Оливер Крсмановић, онај Нико Вучић, Оливер Крсмановић, рекао сам. То се мало сећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вам је познато да је, да су становници села Прелова знали шта се десило у школи тај дан?

Сведок Митрашин Глишић: Знали су.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` се причало о томе касније?

Сведок Митрашин Глишић: Причали су.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Шта сте хтели да кажете Перовићу?

Адвокат Небојша Перовић: Хтео сам да ставим примедбу на начин постављања питања од стране заступника јавне оптужбе. Значи, питање не може да вам буде да ли вам је коса довде или довде, него може да пита шта ви подразумевате под дугом косом и молим да ово питање и овај одговор...

Председник већа: Можда је мало ово, за овог сведока...

Адвокат Небојша Перовић: ...изузмете у оцени.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има нешто да пита? Имате ли Ви нешто да кажете господине Глишићу? Ја се Вама захваљујем што сте дошли. Шта? Хајде.

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте рекли да сте спавали ту у школи.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте ли Ви ишли негде из те школе или сте све време били тамо?

Сведок Митрашин Глишић: Па, био сам један дан, био сам мало курир до неког споменика, била војска.

Адвокат Жељко Санковић: То један дан, је л'?

Сведок Митрашин Глишић: То један дан.

Адвокат Жељко Санковић: Када је то било, које године?

Сведок Митрашин Глишић: Које године, не знам ни ја.

Адвокат Жељко Санковић: Је ли то било почетак рата, крај рата?

Сведок Митрашин Глишић: Почетак рата.

Адвокат Жељко Санковић: Тада сте били курир и ишли сте...

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: И све остало време сте били у школи, ту и спавали, нисте ишли нигде.

Сведок Митрашин Глишић: У школи био.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала.

Председник већа: Добро, хвала. Имате ли Ви још нешто да кажете?

Сведок Митрашин Глишић: Па, немам.

Председник већа: Добро. Ја се Вама захваљујем што сте дошли. Можете сада да идете. Опратиће Вас судска стража. Тамо је просторија за помоћ и подршку сведоцима. Колеге, има ли сада коментара, има ли неко нешто да каже? Перовић, има. Тужилац, има. Хајмо Перовић. Не, тужилац нема. Перовић има.

Адвокат Небојша Перовић: Ја хоћу само да ставим примедбу ако дозвољавате. Бићу јако кратак, нећу дужити, да данас након испитивања овог сведока Митрашина Глишића, несумњиво проистиче и закључује се да сведочење сада искључиво у односу на Васиљевиће, у његово сведочење се не може поуздати.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Свима је јасно у овој просторији, нећу сада завршну реч али хоћу да кажем. Не разазнаје ко је са дугом косом, ко је без кратке косе, не разазнаје ко је Душко, не разазнаје ко је Љубиша, видео их је само на половини али у горњем делу сале и тамо где нема светла. Мислим да, на тим, на таквом сведочењу, апсолутно се не може...

Председник већа: Немојте завршну реч. Хајмо, још неко? Санковић.

Адвокат Жељко Санковић: Ево, управо данас смо чули и од овог сведока, оно што ми тврдимо и он каже да је њему све везано за овај догађај причао Митар

Четник, а управо и оно вештака што смо питали, да ли лице које је у страху, пије и тако даље, да ли може да прихвати нечије препричавање као да своје, она је рекла да може. Ево, то се данас десило, да не кажем да је било ту још других утицаја и тако даље. Дакле, из овога данас видимо да сведок каже да испред њега стоји лице, а он све види у ходнику, чује, па он је свемогућ. Значи, апсолутно, зна Гојка по томе што је викао, а не може да разазна како виче он, како прича Милан, али зна да је то Гојко. Јасно нам је свима да је његов исказ овде намештен да би се ови људи осудили и то је то. Хвала.

Председник већа: Добро. Још неко нешто има да каже?

Адвокат Новак Нинић: Придружујем се речима својих колега, с тим да бих указао и на то да је у односу на Ђекић Драгану смо добили нове информације, да је она са 16 година тамо обучавала војску, тако да, мислим да је апсолутно кредибилитет овог сведока не постоји и мислим да ћемо, ако га будемо саслушали још једном, чути вероватно да је била комадант тамо.

Председник већа: Добро. Још неко нешто има да каже? Не. Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да сада не понављам шта су колеге рекле, ово је сада нова верзија, по не знам који пут. Логику смо, мислим, целе приче чули. Оно за шта сам се ја устао је да ли ћемо да радимо сутра да бих ја могао да предложим, да видим шта ћемо са стручним саветником.

Председник већа: Хајде, предложите сада.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ако сутра нећемо да радимо, да онда он писмено да примедбе на овај налаз, па да Вам то достави или да га...

Председник већа: То је Ваша идеја. Ево, кажите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Писмено да Вам достави сутра.

Председник већа: Може.

Адвокат Ђорђе Дозет: Како год јер да смо га односно да сте Ви обавестили Судско-психијатријски одбор да постоје два стручна саветника, онда би они њих позвали и онда би имало смисла и да их испитујемо. Овако...

Председник већа: Не знам у којој форми бих испитивала стручне саветнике. ЗКП то не познаје као шта.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја мислим да ЗКП познаје, бар онако како га ја читам.

Председник већа: Како да их испитамо. Хоћете да кажу нешто?

Адвокат Ђорђе Дозет: Па стручне саветнике.

Председник већа: Хоће ли да кажу нешто?

Адвокат Ђорђе Дозет: О чему да причају ако није присуствовао вештачењу а по закону је и морао бити присутан, јер је егзистирао у предмету, онда ћемо ми доставити.

Председник већа: Онда доставите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Писмено то, па ћемо даље одлучивати шта ћемо.

Председник већа: И на овај начин да завршимо и да онда се договарамо за следећи пут. Полако припремајте и завршне речи. Ја не знам шта ће бити, те примедбе и остало што стигне. Свакако ћемо доставити тужилаштву, свима ћемо доставити без посебног захтева, транскрипт са овог претреса. Значи, немојте писати. Сви ћете добити. То важи и за тужилаштво и тужилаштво ће добити ове примедбе стручног саветника и суд ће наравно то да размотри.

Следећи термин је 25. јануар у 9 и 30.

Кажите, шта је сада.

Адвокат Ђорђе Дозет: 25. и 26. ја имам у Апелационом суду, отворен претрес у једном предмету ратни злочини и то у 10 сати.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Ја 25. четири суђења за редом имам.

Председник већа: Само моменат. Само да видимо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, ја 25. и 26. сам у Апелацији на јавној седници за ратне злочине, не јавној седници, него главном претресу.

Председник већа: Хајмо, 17. јануар. То је то. Иначе онда морамо да правимо паузу, консултације и ово, оно.

17.01. у 09.30, судница 2.

Адвокат Жељко Санковић: Је л' тада завршне речи или?

Председник већа: Па, припремајте се. Ево, да видим. Ја не знам не могу да претпоставим сада, нити да предвидим. Ја не знам уопште на који начин то сада решимо. Наша судница је преподне. Не можемо да улазимо у термин другим колегама. То морамо да водимо рачуна.

Довршено у 12 у 56.

Адвокат Небојша Перовић: Па можемо да добијемо фебруар, сад једновремено? Због других који нам заказују, да видимо шта ћемо.

Председник већа: Сада не можемо. Не можемо сада да видимо шта ћемо. Ви да се договорите сада?

Адвокат Жељко Санковић: Не, не, да не буду завршне тада, него да...

Председник већа: Него када да буду?

Адвокат Жељко Санковић: Следећи термин.

Председник већа: Немамо следећи термин, за сада имам то. Ево, кажем вам од 25., на 17. то може. Фебруар, мислим да смо пуни потпуно. Има и оних нерадиних дана. Мислим да је недељу дана смо на одмору, је л` тако.

Адвокат Небојша Перовић: А ми завршавамо сада овог 17. је л`?

Председник већа: Почећемо завршне речи ако нема неких других предлога.

Адвокат Небојша Перовић: Не, него сам мислио да нам дате и следећи претрес.

Председник већа: Не знам када је и следећи претрес. Сада је било два дана. То је то. Хајмо, 17. јануара се видимо.

Довршено у 13.

Записничар

Председник већа - судија